

KUUROJEN LEHTI

HELMIKUU
FEBRUARI 1974

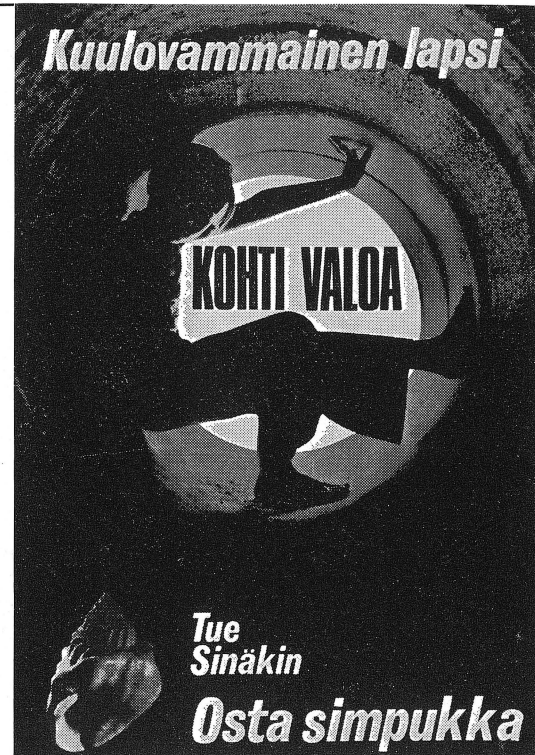

Tidskrift för döva

Simpukkariipusten myynti jatkuu

Simpukoita on saatavissa yhdistyksistä sekä suoraan os.: Simpukkakampanja, Lokero 62, 13101 Hämeenlinna 10. Myyntihinta on 3 mk kpl, palkkio 20 %. Myyntiaika päättyy 31.5. 1974.

Vaikka myynti on tähän saakka sujunut hyvin, niin parantamisen varaa on. Tule siis sinäkin mukaan, tilaa simpukoita myytäväksi.

Malminharju kutsuu lomailijoita

Mahdollisista kursseista ja leireistä huolimatta on Malminharjulla aina tilaa lomailijoille. Nyt siellä on keskitalven rauhaa ja mainiot hiihtomaastot. Majointi järjestyy joko mökissä tai päärakennuksessa. Hinnat ovat:

täysihoito päärakennuksessa 30,—, mökissä 25,—
majointi päärakennuksessa 15,—, mökissä 10,—

Alle 4 v. ilmaiseksi, 4—12 vuotiaat saavat 50 % alennuksen (huoltajan on oltava mukana).

Halutessasi Malminharjulle
— soita puh. 90/845 196, tai kirjoita isännöitsijä Alpo Muhoselle, 19240 Koskenmylly.

Tervetuloa lomanviettoon Malminharjulle.

Liiton uutisia

Liiton työvaliokunnan kokouksessa 10.1. käsiteltiin mm. seuraavat asiat:

Puheenjohtajalle ja tiedotussihteerille annettiin tehtäväksi laatia Sosiaali- ja terveysjärjestöjen neuvottelukunnan pyytämä lausunto Arpajaiskomitean mietinnöstä.

Valittiin liiton edustajiksi kokoukseen 1.2., jossa käsitellään tietoa kuulovammaisista ja viittomakielestä TV-ohjelmaa laativan työryhmän raporttia, Runo Savisaari, Liisa Kauppinen ja Jarmo Narmala.

Kuluvan vuoden Kuurojen Päivän valtakunnallinen juhla päätettiin järjestää Kuopiossa. Järjestelytoimikuntaan valittiin liiton tiedotus- toimikunta sekä Kuopion yhdistyksen puheenjohtaja Aarne Kettu ja konsulentti Päivi Pietilä.

Liiton kurssit ja leirit 1975 — kalenteriin päätettiin ottaa Kuulon- huoltoliiton ja Kuulovammaisten Lasten Vanhempien liiton sopeutumisvalmennuskurssien ajankohdat ja paikat.

Norjan Kuurojen liiton tiedusteluun viittomakieliseminaarin pitä-

miseksi 6—9.5. KPN:n päättämän ajankohdan 21.5. — sijasta, todettiin, että ensiksimmäinen aika on liitolle sopiva, mikä ilmoitetaan Norjan kuurojen liitolle.

Todettiin, että perinnöllisyyskysymyksiä tutkinut Väestöliiton lääkäri tri Reijo Norio suorittaa ilmaista perinnöllisyysneuvontaa. Aira Rohalle ja Liisa Kauppiselle annettiin tehtäväksi ottaa yhteys tri Norioon ilmoituksen tai kirjoituksen laatimiseksi Kuurojen Lehteen tiedoksi, että tämänkaltaista palvelua on saatavissa.

KUUROJEN LEHTI

79 vuosikerta 1974

N:o 2

Toimitus
Expedition

Lokero 62
13101 Hämeenlinna 10
Puh. 24 289.

Julkaisija
Utgivare

Kuurojen Liitto r.y. —
Dövas Förbund r.f.

Päätoimittaja
Huvudredaktör

Runo Savisaari, Riistapolku 1,
C 29, Tapiola, puh. 462 755.

Toimitussihteeri
Red.sekr.

Jarmo Narmala, Lokero 62
Hämeenlinna, puh. 24 289.

Ruotsink. toimittaja
Svenskspr. red.

Rea Stadius
Kauppalaantie 9
Helsinki 32

Toimituskunta

Redaktionskommitté

Aura Ahlbäck, Liisa Kauppinen
ja Raija Nieminen.

Tilauksinta

1/1 vsk kotimaassa ja Pohjois-
maissa 20:—, ulkomaille 22:—.
Tilattavissa postitoimistoista.

Ilmoitushinnat:

1/1 siv. 500,—; 1/2 siv. 300,—;
1/4 siv. 175,—; 1/8 siv. 100,—.
Kuolinilmoitukset ja järjestöil-
moitukset muualla kuin järjes-
töpalstalla 20 penniä pmm.
Kaikki maksut posti- ja siirto-
maksuina.

Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10,
00170 Helsinki 17.
Puh. 638 154.

Puheenjohtaja

Vesihallintoneuvos Runo Savi-
saari, puh. 462 755.

Toiminnanjohtaja

Agrologi Jaakko Väisälä,
puh. 638 154.

Opinto- ja tiedotussihteeri

Liisa Kauppinen,
puh. 638 154

Järjestösihteeri

Esko Sankkiniemi.

Rahastonhoitaja

Ekonomi Eero Laamanen,
puh. 882 163.

Etelä-Suomen konsulentti

Sosionomi Aira-Liisa Roiha,
puh. 638 651.

Pohjois-Suomen konsulentti

Olavi Pesonen,
Katintie 10, 90440 Kempele
Itä-Suomen konsulentti
Päivi Pietilä,
Lönnrotinkatu 5 as. 19,
70500 Kuopio 50

Kurssikeskus Malminharju

Isännöitsijä Alpo Muhonen
19240 Koskenmylly,
puh. 910/845 196.

Kunnallinen kuulovammaisten koulu – itsetarkoituskoulu?

Sanomalehdissä olleiden tietojen mukaan kunnallisia kuulovammaisten kouluja puhutetaan edelleen eri puolilla maata. Kunnat kiistelevät koulujen toiminta-alueista ja siitä, millä kunnalla on parhaat edellytykset toimia koulun keskuspaikkana.

Ilahduttavaa innostusta kuulovammaisten lasten koulunkäyntimahdollisuuksien parantamiseksi.

Tosiasiassa kuitenkin lapset ovat tässä vain pelinappuloita. Kaiken takana on aivan muuta.

Kunta saa koulun rakentamiskustannuksiin valtionapua 95 % ja samansuuruisen avustuksen koulun kalustukseen. Vuosittain saadaan valtionapua 90 % koulun todellisista käyttökustannuksista.

Koulun saaminen tietää myös lisää asukkaita, opettajia ja muuta henkilökuntaa. Tämä vaikuttaa myös kunnan veroäyrien kasvuun, sekä suoraan että välillisesti.

Koulun saamiseksi ei huomioida koulun tulevia käyttäjiä, kuulovammaisia lapsia.

Koulun oppilaspohjan on oltava vähintään 15. Jotta tähän päästäisiin, on koulun alueen raja ulotettava mahdollisemman pitkälle. Laissa on alueen rajaksi määrätty 50 km.

Kotikaupunkini Hämeenlinnan valtuusto on äskettäin yksimielisesti päättänyt anoa opetusministeriöltä kunnallisen kuulovammaisten koulun perustamista. Oppilasalueeseen tulisivat kuulumaan mm. Forssa, Jokioinen ja Humppila, jotka suoraan mitaten ovat säädetyn rajan sisäpuolella. Matkat maanteitse ovat kuitenkin asia erikseen. Tuskinpa yksikään kunnan isistä ja äideistä suostuisi 120 km:n päivittäiseen työmatkaan. Tämä on kuitenkin heidän mielestään täysin sopiva koulumatka 6-vuotiaalle koululoukkaalle.

Tämä on vain eräs esimerkki.

Totuus on, että kunnallinen kuulovammaisten koulu on kunnille vain itsetarkoituskoulu.

Lopuksi: kun laskee kuinka paljon rahaa käytetään koulun perustamiseen, ylläpitoon ja oppilaiden kuljetuksiin, niin parhaalta ratkaisulta tuntuu oman kotiopettajan palkkaaminen jokaiselle koululaiselle. Kustannukset ovat samat.

Jarmo Narmala

Kansikuva: Kuurojen Lähetyksen järjestämän Etiopian matkan osanottajat Kairossa sfinskin ja pyramidin juurella.

Kuurojen Pohjoismaisen Neuvoston kokous

pidettiin marraskuun 23—25 päivänä Turussa. Edustajina kokouksessa olivat Norjasta Thor Gisholt ja Albert Breiteig, Ruotsista Harry Fredriksson ja tulkki Astrid Fredriksson, Suomesta Runo Savisaari ja Liisa Kauppinen, Tanskasta Ole Munk Plum ja Knud Söndergaard sekä neuvoston sihteeri Annelise Harboe.

Edellisessä kokouksessa oli käsitelty Neuvoston sääntöjen muutokset, jotka kaikkien pohjoismaiden kuurojen liittojen hallitukset sen jälkeen olivat hyväksyneet, joten säännöt nyt vahvistettiin seuraavassa muodossa:

1. Pohjoismaiden kuurojen liitot, jotka kaikki arvostavat Pohjoismaisen yhteistyön tärkeyttä, ovat yhdessä päättäneet perustaa yhteistyöjärjestön nimellä: Döves Nordiske Råd
Dövas Nordiska Råd
Kuurojen Pohjoismainen Neuvosto
2. Neuvoston kotipaikkana on sihteerin kotipaikka.
3. Neuvoston tarkoituksena: on tukea ja kehittää Pohjoismaiden kuurojen yhteistyötä kulttuurisesti, sosiaalisesti ja ammatillisesti,
— toimia neuvonantajana ja vertailijana kysymyksissä, jotka koskevat kuuroja edellämaituilla aloilla,
— luoda pohja Pohjoismaiseen yhteistyöhön kansainvälisessä kuuroja koskevassa toiminnassa.
4. Neuvosto toimii kokousten, seminaarien ja kongressien muodossa sekä kokoaa ja vaihtaa tiedotus- ja dokumenttiaineistoa. Neuvosto voi suoraan tai jäsenmaiden kuurojen liittojen kautta tehdä anomuksia ja julkilausemia.
5. Yhteistyö tapahtuu jäsenmaiden kuurojen liittojen kautta, joista jokainen valitsee kaksi varsinaista ja yhden varajäsenen Neuvostoon kahdeksi vuodeksi kerrallaan. Jäsenellä on oikeus tuoda tulkki mukanaan Neuvoston kokoukseen. Erityiskysymyksissä

voi puheenjohtaja kutsua kokoukseen henkilöitä, jotka eivät ole Neuvoston jäseniä. Neuvosto valitsee keskuudestaan puheenjohtajan kahdeksi vuodeksi kerrallaan. Neuvosto valitsee itse sihteerinsä. Toiminnasta ja sihteeristä aiheutuvat kulut jäsenmaat suorittavat samansuuruisin osuuksin. Kukin maa vastaa edustajien matkakuluista ja muista kustannuksista. Mikäli joku jäsenmaista haluaa vetäytyä pois yhteistyöstä, on tästä tehtävä kirjallinen ilmoitus puheenjohtajalle, joka heti ilmoittaa siitä toisille jäsenmaille. Eroamisilmoitus käsitellään seuraavassa kokouksessa.

6. Neuvosto kokoontuu vähintään kerran vuodessa sekä tarpeen vaatiessa. Puheenjohtaja toimii kokouksen puheenjohtajana. Mikäli vähintään kaksi maata jättää puheenjohtajalle kirjallisen anomuksen Neuvoston kokouksen pitämiseksi, on puheenjohtaja velvollinen kutsumaan Neuvoston koolle sihteerin kautta.

Vuoden 1973 toiminta

Todettiin, että Neuvosto on v. 1973 järjestänyt seuraavat seminaarit:

nuorisoseminaari Malminharjulla Suomessa
kulttuuriseminaari Leksandissa Ruotsissa
viittomakieliseminaari Kööpenhaminassa Tanskassa.

Näiden seminaarien kustannukset on suoritettu Pohjoismaisen Neuvoston kulttuurirahastosta saaduilla avustuksilla.

Vuoden 1974 toiminta

Todettiin, että aikaisemmin tehdyn päätöksen mukaan Norja järjestää viittomakieliseminaarin toukokuussa, Ruotsi integraatioseminaarin lokakuussa ja Suomi XII. Kuurojen Pohjoismaisen kongressin heinäkuussa. Kustannusten peittämiseksi on anottu avustusta Pohjoismaisen Neuvoston kulttuurirahastosta.

MAILMALTA

Egypti

Kuurojenopetus alkoi Egyptissä vasta vuonna 1939, jolloin eräs kreikkalainen opettaja perusti yksityisen kuurojenkoulun. Neljä vuotta myöhemmin avattiin ensimmäiset valtion koulut. Nykyisin on maassa seitsemän erikoiskoulua, jotka ovat tarkoitettut kuulovammaisille, sokeille ja kehitysvammaisille. Opetus on ilmaista. Kuulovammaisille käytetään puheopetusmenetelmää.

Islannin asema

Keskusteltiin Islannin eristäytymisestä asemasta pohjoismaisessa yhteistyössä. KPN:n puheenjohtaja Runo Savisaari oli käynyt Islannissa syyskuussa, ja hän kertoi, että maassa tunnetaan kiinnostusta pohjoismaiseen yhteistyöhön. Päätettiin, että jokainen maa lähettää toiminnastaan aineistoa Islantiin. Lisäksi päätettiin tiedustella voidaanko Neuvoston seuraava kokous — mahdollisesti kesäkuun alussa — pitää Islannissa.

Muu ohjelma

Neuvoston kokoukset pidetään vuorotellen jokaisessa jäsenmaassa ja joka kokouksen yhteydessä on tapana tutustua johonkin kuurojen koulutukseen, huoltoon ym. liittyvään kohteeseen. Näin saamme tilaisuuden perehtyä miten kuurojen asiat on järjestetty eri maissa. Tällä kertaa näimme Turussa uuden ammattikoulun ja uuden kansankorkeakoulun. Ammattikoulu kouluttaa nuoria kuuroja, jotka ovat kotoisin eri puolilta Suomea, 9-erilaiseen ammattiin. Koulussa on hienoja työpajoja ja kauniita asuinhuoneita. Kansankorkeakoulussa, Turun Kristillisessä Opistossa, on 120 oppilasta, joista 20 olivat kuuroja. Tämä on uusi yritys integroida kuurot kuuleviin ja on jännittävä nähdä miten kokeilu onnistuu.

Seuraava kokous

pidetään, niinkuin edellä on mainittu, kesäkuun alussa Islannissa, mikäli Islanti ottaa meidät vastaan.

Annelise Harboe.

Tervetuloa Aurajoen kaupunkiin

Kongressikaupunki Turku on portti länteen tai portti itään riippuen siitä mistä suunnasta tullaan. Niiden, joille se on portti itään, on hyvä tietää, että Suomi on länsimainen maa. Moni Suomea tunteenaton länsimainen turisti on hämmästynyt Suomeen tultuaan, että eikö täällä olekaan mongoleja tai kansandemokraattista järjestelmää. Pohjoismaiset naapurimme tuskin erehtyvät sellaista luulemaan.

Turku on monelle matkailijalle vain läpikulkupaikka; turisteja kiinnostavat enemmän Euroopan viimeiset erämaat, Lapin tunturit ja tuhannet järvemme, kuin vanha Turku museoineen. Turusta puhuttaessa tuleekin mieleen juuri historia ja kulttuuri. Mutta Turulla on tarjottavana muutakin: sen edustalla oleva saaristo, jolle rohkeimmat sanovat vain Kreikan saariston vetävän vertoja. Maailmaa vähän nähneenä en tiedä asian paikkansapitävyyttä, mutta sellaiselle, jolla on silmää tämänlaatukselle kauneudelle on Turun saaristo elämys.

Jospa lähtisimme pienelle vene-matkalle, emme saaristoon, vaan satamasta Aurajokea ylöspäin kaupungin halki. Matka ei ole varsin pitkä, mutta sen varrella, suurelta osalta joen tuntumassa, on monia mielenkiintoisia etappeja, joissa voimme pistäytyä.

Satamaa hallitsevat autolautat, jotka liikennöivät Turusta Maarianhaminaan, Tukholmaan ja Norrtäl-

jeen. Jo satamasta näkyy ensimmäinen etappimme Turun Linna puistoineen. Linna ei ole mikään loistelas palatsi, vaan jyhkeä monumentti 1200-luvun lopulta. Siellä ovat vallinneet Ruotsin kruunupäät keskiajalla ja myöhemminkin. Tunnetuin on tarina Juhana herttuasta ja hänen veljestään Eerik XIV:sta vankityrmässään. Vankityrmi on tallella vieläkin. Juhana herttua piti linnassa hoviaan 1500-luvulla. Vuonna 1614 kuningas Kustaa II Aadolfin oleskellessa linnassa se syttyi palamaan ja siihen päättyikin sen historia kuninkaiden osal-

ta. Myöhemmin sai linna palvelia kruununmakasiinina, viinanpolttimona ja lääninvankilana. Sotien jälkeen suoritettiin linnassa suuri mittainen entisöinti ja nyttemmin linna juhlaeroksineen ja historiallisine museoineen sekä vaikuttavine linnanpihoineen on Turun suosituin nähtävyys.

Ohitettuamme linnan saamme pienestä veneestämme tähyillä ylös korkeuksiin mahtavien uudislaivojen kylkiä. Aurajoessa sijaitsevat Turun Telakan varustelulaiturit. Turun Telakka on tällä hetkellä Suomen suurin työnantaja työllistäten parikymmentä kuuroakin sekä telakka- että konttoripuolella. Telakan laitureista lähtee laivoja paitsi lähinaapureille, myös maailman kaukaisimpiin maihin. Parasta aikaa varustellaan ruotsalaisille uutta »Prinsessaa»: matkustajalaivaa Sessan-linjalle. Norjalaiset ovat tilanneet tankkereita. Suurin osa tilauksista menee Neuvostoliittoon, Ruotsi on hyvänä kakkosena.

Veneemme lipuu kohti Aurajoen ensimmäistä siltää. Sen kyljessä on Suomen Joutsen, vuonna 1902 rakennettu fregatti, joka tätä nykyä palvelee merimiesammattikouluna. Suomen Joutsen oli sotavuosina laivaston emälaivana. Nyt se lepää katkaistuina mastoin Aurajoessa valkeana kuin — joutsen.

Alitamme sillan. Vasemmalla rannalla kohoaa Hotelli Marina Palace uutuuttaan hohtavana. Miltei tarkalleen vastapäätä joen toisella

Aurajoen tunnelmallisinta osaa, rannalla tuuheat lehmukset, taustalla Tuomiokirkon torni.

Kongressin päättäjäpäivät pidetään historiallisessa Turun Linnassa.

puolella sijaitsee Turun Kaupunginteatteri, kongressimme keskuspaikka. Kaupunginteatterin vierellä on Suomen huomattavimman kuvanveistäjän Väinö Aaltosen museo. Lähtituntumassa ovat myös Turun Urheilupuisto — Paavo Nurmi oli turkulainen — sekä Uimastadion. Turussa on vierekkäin kolme kukkula: Urheilupuisto, Samppalinanmäki ja Vartiovuori, jonka kupeessa sijaitsee yksi Turun huomattavimmista nähtävyyksistä: Luostarinmäen käsityöläismuseo. Tähän pieneen idylliseen menneeseen aikaa henkivään kaupunginosaan tulee myös kongressivieraiden retki suuntautumaan.

Nyt pä jatkamme taas matkaamme veneessä ja voimme vihjaista, että vähän ennen seuraavaa siltaa voisi polketa vasemmalle rannalle, josta vähäisen kävelymatkan päässä on Turun Kauppahalli, ruotsalaisten matkailijoiden suosituin etappi Turussa.

Auransillasta jokea ylöspäin alkaa joen tunnelmallisin osa. Varjoisien lehmukien katveessa on hämyinen rantakatu rauhalliseen kävelyyn.

Seuraavan sillan tuntumassa voimmekin ihaila Turun Tuomiokirkon tornia. Tuomiokirkko ympäristöineen on historiallisesti arvokainta Turku. Tuomiokirkko on myös alkuaan 1200-luvulta ja on tuhoutunut monta kertaa. Turussa

on ollut monta suurta tulipaloa, viimeisin vuonna 1827, jolloin suurin osa kaupunkia tuhoutui. Niinkuin kaikkialla muuallakin, rakennetaan Turussa jatkuvasti. Joskus tulee rakennuskielto: Puretun rakennuksen perustuksien alta on löydetty milloin entisen luostarin, milloin muinaisen härkätien jäänteitä. Mikäli löydös katsotaan säilyttämisen arvoiseksi se säilytetään.

Tuomiokirkon ympäristössä sijaitsee vanha Åbo Akademi ja vähän kauempana Turun Yliopisto. Yliopiston alapuolella sijaitsee Turun Kuurojentalo, jonne venematkan päätteeksi voimmekin sopivasti suunnistaa.

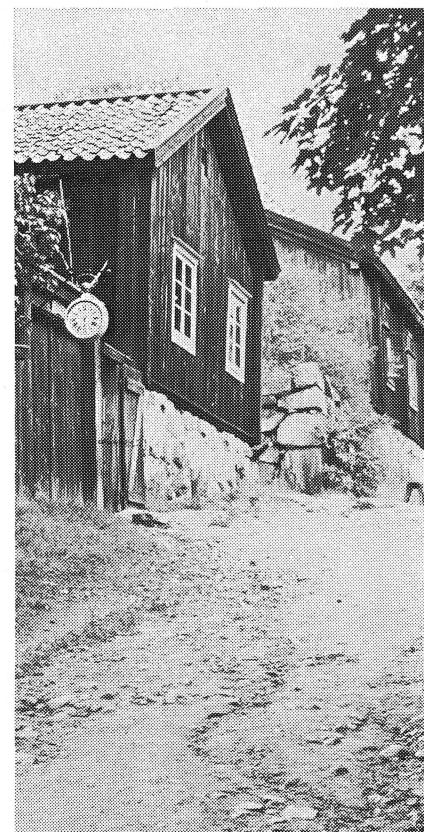
Turku oli Suomen pääkaupunki vuoteen 1826. Nykyään se on Suomen kolmanneksi suurin kaupunki. Turusta ei löydy loisteliaita palatseja, huvipuistoja eikä suurkaupungin leimaa. Meidän tunnusmerkkimme ovat historiassa, kulttuurissa, mielenkiintoisissa matkailukohteissa, ympäröivässä luonnossa, meressä, saarissa, veneissä Aurajoen rannalla, laivoissa joita rakennetaan ja laivoissa jotka tuovat ihmisiä kaukaa ihmettelemään eikö täällä olekaan jääkarhuja kaduilla. He kulkevat Turun läpi matkustaakseen pohjoiseen nähdäkseen Euroopan viimeiset erämaat ja keskiyön auringon. Teille pohjoismaiset naapurimme ne ovat tuttuja omasta

MAILMALTA

Kiina

110 newyorkilaista lasta, joiden ikä vaihtelee 9—15 vuoteen tulee mukaan akupunktiokokeeseen, joka samanaikaisesti toimeenpannaan Kiinassa yhtä suurella koehenkilömäärällä. Kokeen päätyttyä arvostellaan tulokset samalta pohjalta. Aiheena kokeelle on suurta huomiota herättänyt akupunktiohoito, joka paransi huomattavasti erään viisivuotiaan kiinalaispojan kuuloa.

Ruotsissa suoritetuissa vastaavissa kokeissa ei ole ainakaan tähän mennessä saavutettu positiivisia tuloksia.

Idyllinen kuja Luostarinmäen käsityöläismuseossa.

maastanne. Te voitte pysähtyä Turkuun kuudeksi päiväksi tutustuaksenne paikkoihin, joista olen kertonut sekä moneen muuhunkin paikkaan, asiaan ja ohjelmaan.

Toivokaamme kaunista säätä!

Sirpa Kostiainen

Kysytäänpä Eero Laamaselta

Liittomme toimihenkilöistä ehkä vähiten tunnettu — ainakin kentällä — on liiton taloudenhoitaja ekonomisti Eero Laamanen. Kuitenkin hän on tärkeä tekijä ei pelkästään rahavarain hoitajana, joka onkin vaativa toimi, vaan myös taloudellisenä neuvonantajana ja työvaliokunnan jäsenenä. Viimeksimainitussa taloudenhoitajalla on puhe- ja äänioikeus, joten hän monesti joutuu tekemään liiton kannalta tärkeitä ratkaisuja.

Mutta — kuten edellä jo on lyhyesti mainittu, ekonomisti Eero Laamanen on varsinaisen kenttävien keskuudessa melko tuntematon, koska hän on mukana liiton ja jäsenyhdistysten tilaisuuksissa hyvin harvoin, etupäässä vain edustajakokouksessa. Tämän vuoksi on paikallaan esitellä häntä tai oikeammin antaa hänelle mahdollisuus kertoa itsestään.

Ensinnä Eero, kerrohan hiukan itsestäsi, opiskelustasi, perheestäsi ja muuta siihen liittyvää.

En ole aikaisemmin joutunut minkäänlaisen haastattelun kohteeksi, enkä myöskään ole itse ketään haastatellut. Huomattavimmat haastattelut, joiden kohteeksi olen joskus joutunut, on toimittanut liikennepoliisi, silloin kun paikoitusvirheistä vielä sai kutsun poliisiin puheille. »Numeromiehenä» en myöskään ole mikään kaunokirjallisten kirjoitusten tekijä, vaan pikemminkin leipätoista johtuen laskukoneen numeronauhojen naputtelija. Näin ollen »vastaukset» haastattelijan kysymyksiinkin ovat senmukaisia eli lyhyitä ilman koristuksia.

Ensimmäisiä askeleitani olen kuulemma harjoitellut Lahden seuduilla ja Hämeenlinnassa. Senjälkeen vähän isompana, polvea vähän korkeampana, Elisenvaarassa. Pitämpi kausi oli senjälkeen Turussa. Kävin siellä oppikoulun — Turun Suomal. Lyseon. Turun katuja ja seutuja tuli trampattua yhteensä

lähes 18 vuotta. Kotimme sijaitsi »tällä puolella jorke», Puutarhakadun varrella »Portsan» kaupunginosassa, joksi kadun länsipään seutuja silloin nimitettiin. Oppikoulun jälkeen suoritin ekonomitutkinnon Helsingissä Kauppakorkeakoulussa. Sinne pääsyä varten olin hankkinut erilaista liike-elämän praktiikkaa noin kaksi vuotta olemalla kesäaikoina erilaisissa töissä. Niistä voin mainita: rautatiet, posti, palokunta, SOK. — Vapaa-ajat vietettiin Paraisilla, missä opittiin ruotsinkielen alkeet ja uimataito.

Perhesuhteista puheenollen minulla on yli 25 vuotta sitten Töölön kirkossa solmittu aviosuhde, josta on siunaantunut 3 lasta. Nuorin on poikalapsi ja käy kansakoulua ollen 10 täyttänyt. Seuraava nuoremman pään päänä on Sibelius Akatemian opiskelija, naimisissa, ja valmistuu musiikin opettajaksi noin 2 vuoden kuluttua. Vanhin tyttärenti on jo merkonomi ja työskentelee Vientitakuulaitoksessa.

Entä työsi, mitä teet nyt päätösmessä ja mitä teit sitä ennen. Siis työelämäsi.

Ekonomitutkinnon jälkeen pääsin töihin Turussa Shell-yhtiöön. Olin tämän yhtiön palveluksessa kaikkiaan 13 vuotta eri paikkakunnilla. Myös Lahdessa ja Oulussa. Turussa ollessani opiskelin Åbo Akademiä lähes 2 vuotta vakinaisen työni ohessa. Nämä hommat piti kuitenkin keskeyttää siirryttyäni toiselle paikkakunnalle. Tuli myöskin väliin sota-ajat, joihin kului kolme vuotta ja minun kohdallani ne ajat päättyivät Oulun maisemiin. Siellä tulin jälleen Shell-yhtiön palvelukseen pari vuodeksi. Kun olin tottunut elämään etelämpänä hain uuden työpaikan pääkaupungista ja tulin Bunker-Kunta nimisen osuuskunnan kamreeriksi. Tämä osuuskunta toimi suomalaisten laivanvarustajien yhteisenä polttoaineen eli halkojen hankkijana ja myyjänä. Sotien jälkeen oli näet

Eero Laamanen.

myöskin polttoainepula, kun laivakuljetukset olivat tyrehtyneet ja hiilet ja koksit pääsivät varastoista loppumaan.

Edelliselostetun toimeni päätyttyä kutsui nykyinen isäntäni Matti Nurminen minut yhtiönsä palvelukseen. Tämä yhtiö John Nurminen Oy on eräs maamme suurimmista huolinta-, kuljetus-, rahtaus-, laivanselvitys- ja varastointiliikkeistä. Yhteydet on järjestetty kaikkiin maailman kolkkiin. Nurmisen rekka-autoja liikkuu Euroopan teillä jopa lähi-idänkin maissa. Olen nykyisin yhtiön luotto- ja perimisosaston päällikkö ja yhtiön prokuristi. Osastomme rutiinityöt suorittaa ATK. Sen suomala mahdollisuuksia voidaan käyttää hyväksi muuallakin kun käsityönä suoritettujen töiden määrä kasvaa niin suureksi, että aika loppuu eikä lisätyövoimaa kannata hankkia.

Kuinka muuten tulit Kuurojen Liiton palvelukseen. Oliko Sinulla sitä ennen kosketusta kuuroihin.

Noin kaksikymmentä vuotta sitten olin käymässä Surduksessa erään painotyötilauksen takia. Siellä oli silloin johtajana Rainio, etunimeä en muista. Hän istui siinä pienessä ja matalassa työhuoneessaan ja oli levittänyt ison kirjanpöydänsä, hikoili ja raapi päätään, joten kysyin, että onko huolia? Juttu johti siihen, että hän pyysi minua hoitamaan liikkeen kirjanpidon, koska se ei häneltä oikein tahtonut luistaa. — Hoitelin

heidän kirjojansa ja veroasioitansa muutamia vuosia, kunnes työt annettiin vaimoni hoidettavaksi, koska hän oli myöskin täysin pätevä kirjanpitäjä. Surduksen kautta minulle tuli sittemmin tiedustelu, olinko halukas hoitamaan Kuurojen liiton rah.hoitajan tehtäviä. Kun katsoin pystyväni siihen ja myöskin, ettei siitä olisi haittaa päätyöleni tehtävien vähäisyyden takia, otin tehtävän vastaan 1.11. 56. Silloin oli liiton puheenjohtajana Urho Kierimo. Hän oli erittäin tarkka mies ja toisella paikkakunnalla asuvana kirjoitti pitkiä kirjeitä havainnoistaan liiton tileistä ja tosisteista ja vaati erilaisia selvityksiä. Pienenä yksityiskohtana on jäänyt mieleeni hänen ohjeensa siitä, että ei milloinkaan saa kuitilla peittää laskun loppusummaa. Tätä ohjetta olenkin tarkasti noudattanut. Nykyään tositteiden sisäisen tarkastuksen aiheuttamat kysymykset esitetään suullisesti tai käsitellään työvaliokunnan kokouksessa. Tarkastusmerkinnät kirjoitetaan jokaiseen tositteeseen sekä toiminnanjohtajana että puheenjohtajan toimesta. Tässäkin suhteessa on menty eteenpäin.

En ole aikaisemmin tuntenut ketään kuuroa. Eräs on kuitenkin jäänyt kouluajalta mieleen. Hän asui Turussa samassa talossa missä kotimme oli Korkeavuorenkatu 4, nimeä en muista.

Liiton taloushan on suurimmaksi osaksi Sinun vastuullasi. Olemme myös huomaavinamme, että Sinulla on siinä aika paljon pulmia: menot vain näyttävät kasvavan, mutta tuloja ei saada lisääntymään samassa suhteessa. Onko Sinulla ratkaisua tähän pulmaan.

Kierimon ajoista on liiton toiminta kasvanut. Se kuvastuu hyvin, kun vertaa liiton tulo- ja menoarvion loppusummaa. Vanhin, jonka mapistani löysin, on vuodelta 1961. Se päättyy mk 78.250,—. Nyt 13 vuotta myöhemmin v. 1974 tulo- ja menoarvion loppusumma on mk 2.293.100,—. — Onhan selvää, että menoja aiheuttaviin toimenpiteisiin on ryhdyttävä hyvissä ajoin ennenkuin ollaan varmoja siitä, voidaan-ko kaikki suunnitellut työt, toimet ja hankinnat myöskin toteuttaa. — Maksuvelvollisuuden aiheuttamiin sitoumuksiin ei mielestäni pitäisi

koskaan mennä, ennenkuin ollaan varmoja siitä, että ne voidaan myöskin hoitaa ajallansa, eli onko rahaa. — Laadittu ja hyväksytty tulo- ja menoarvio olisikin syytä ajoittain tarkistaa ja verrata toteutuneisiin tuloihin ja menoihin, jotta menot eivät pääsisi »hakoteille». Tarkistus olisi hyvä suorittaa heti sen jälkeen, kun on tiedossa se määrä, millä valtio osallistuu liiton menoihin. — Raha-asioitahan on aina pyrittävä parantamaan. Onko liiton julkaiseman lehden kulupuolta pyrittävä pienentämään ja tulo- puolta suurentamaan? Jotta joululehden myynti täyttäisi kaikki siihen asetetut tulotavoitteet, olisi ehkä aihetta saada se kauppaan paljon aikaisemmin. Hintaa oli nyt liian korkea ja ihmiset tietävät jo etukäteen sen sisällön. Eivät ole enää niin innokkaita sitä ostamaan. Sitäpaitsi nyt on sellainen aika, jolloin ihmiset laskevat markkojansa entistä tarkemmin. — Liitto on saanut kipeästi tarvitsemaansa apua keräystoiminnastaan. Ottaessaan rintakorut eli simpukkariipukset myyntiartikkeleikseen, on se aiheuttanut lisääntyntä toimistotyötä. Sen on keräyspäällikkö itse myyntityönsä ohella suorittanut. Lääke tähän olisi tiloja ja työapua lisää! Tähän suuntaan ollaankin nyt pikkuhiljaa menossa viimeisimpien päätösten mukaan. Mielestäni simpukoiden myynnin pitäisi olla lopullista eikä palautusoikeudella keväeseen 1974 mennessä. Teoriasa voidaan ajatella, että maksamattomia riipuksia riippuu monien takinrinnuksissa.

Oletko tutustunut liiton jäsenyhdistysten taloudellisiin ongelmiin, jotka tietysti ovat toisenlaisia kuin liitossa, mutta ilmeisesti aiheuttavat kitkaa ja haittaa monessa yhdistyksessä. Kuinka tähän tilanteeseen voisi saada muutoksen, onko esim. toimihenkilöiden ja nimenomaan rahastonhoitajien kouluttamisella apua.

Liiton jäsenyhdistysten kanssa en ole joutunut läheisempään tuttavuuteen. Osoitteet ja nimet ovat tuttuja. Joitakin kasvoja tunnen edustajakokouksista. Niissähän olen silloin tällöin maksanut osanottajille päivärahvoja. Enempään ei

Valistuskampanja kuurojen hyväksi

Kuulovammaisia henkilöitä arvioidaan Suomessa olevan runsaat 700.000 ja heistä arvioidaan noin 300.000 henkilön tarvitsevan jatkuvaa kuntoutusta kyetäkseen normaaliin elämään yhteiskunnassamme.

Kiinnittääkseen yleisen huomion kuulovammaisten kuntoutusjärjestelmässä oleviin puutteisiin on Kuulonhuoltoliitto yhteistyössä Oy Mölnlycke Ab:n kanssa käynnistänyt Tietoa kuulosta -nimisen valistuskampanjan, jonka suojelijana toimii taiteilija Spede Pasanen ja rahoittajana Oy Mölnlycke Ab.

Pääosan Tietoa kuulosta -kampanjan toiminnasta muodostaa erityisesti kampanjaa varten koulutetun kuulonhuoltokonsulentin lähinnä

ole esiintynyt tarvetta eikä olisi ollut aikaakaan. 1.1. 74 tulivat voimaan uusi kirjanpitolaki ja siihen liittyvä asetus, olisi jokaisen yhdistyksen toimihenkilön hankittava ja luettava nämä uudet säännökset. Mielestäni jokaiselle yhdistykselle olisi laadittava yhdenmukainen tilikaava taikka tilinpitopaketti, jota sanontaa nykyään viljellään vähän joka alalla.

Entä harrastuksesi, onko ollut ja onko vielä.

Harrastuksistani mainittakoon aikaisemmin monipuolinen urheilu, nyttemmin vain TV:n välityksellä ja urheilukalastus, jota minulla on ollut tilaisuus harjoittaa Tammisaa- ren ulkosaaristossa ja erällä pohjois-Karjalan järvillä. Tilintarkastus HTM:nä on ollut tavallaan myöskin harrastukseni, koska se ei täytä kuin lisääntyneitä »rahareikiä», mutta se on harrastuksena vastuunalainen.

Haastatteli **Jana.**

Etiopian ja Egyptin matka

Retkikuntamme lähti Helsingistä marraskuun 10 päivänä Finnairin vuorokoneella. Tukholmassa Arlandan kentällä vaihdoimme Alitalian koneeseen, joka lennätti meidät Kööpenhaminan ja Milanon kautta Roomaan. Hetken odoteltuaamme koneemme klo 21.45 nousi jälleen korkeuksiin ja seuraavana aamuna klo 4.30 laskeuduimme Asmaraan. Jälleen koneen vaihto ja klo 5.15 lensimme Ethiopian Airlines koneella kohti Addis Abebaa. Oli mielenkiintoista todeta, että ihmiset muuttuivat ihonväritään yhä tummemmaksi mitä lähemmäksi Afrikkaa saavuimme. Samoin tarjoilu koneessa oli erikoisempaa, mitä kauemmaksi Suomesta lensimme, muuten tarjoilu oli monipuolinen.

Addis Abebassa majoituimme hotelli Chion Imperialiin. Meitä ihmettytti hotellihenkilökunnan ystävällinen ja kohtelias suhtautuminen. Saimme kuulla, että tämä kansa polveutuu entisaikojen sumerialaisista ja saanut vuosisatojen aikana kokea kovia koettelemuksia. Ehkä sen vuoksi he ovat nöyriä ja palvelualltiita.

Lepäilimme hotellissa ja katselimme luontoa, joka oli täydessä loistossaan. Palmut ja suuret kukkaset huojuivat lempeässä tuulessa. Kylmä pohjolan syksy oli kohdallamme muuttunut lämpimäksi keksäksi.

Kävimme katsomassa kaupunkia. Tutustuimme keisari Haile Selassien hevostalliin, jossa oli eri maisia tuotuja ratsuhevosia, joista yksi

ammattiväelle tai tulevalle ammattiväelle, sairaanhoito-oppilaille, lastentarhanopettajille jne. järjestämät valistustilaisuudet, joissa jaetaan tietoa sekä yleishygieniasta että lähiinnä kuulovammaisten lasten hoito- ja kuntouttamismahdollisuuksista. Tähän mennessä valistustilaisuuksia on pidetty Uudenmaan läänin alueella, mutta kevään -74 aikana toiminta on suunniteltu kattamaan lähes koko Suomen.

pienehkö hevonen oli keisarin lempihevonen. Siellä oli myös vuohia, lampaita ja aasi.

Teimme kiertoajelun Addis Abeban vanhassa ja uudessa osassa. Vanhassa kaupunginosassa asui enimmäkseen köyhiä telloissa ja alkeellisesti kokoonkryhdyissä hökkeleissä. Oli rinnan köyhyyttä ja loistoa, mutta silti kaupunki on kaunis. Kerjäläisiä oli paljon, samoin Asmarassa, sillä nälänhätä ja kuivuus on koetellut maata. Tuli sääli pieniä lapsia, joita oli kerjäämässä suuret joukot. Vastakohtat maassa kyllä ovat suuret, rikkailta on useita palatseja ja köyhillä tuskin minkäänlaista kattoa pään päällä.

Tutustuimme myös Pyhän Maarian kirkkoon, jossa oli kolme osaa: pyhä, pyhin ja kaikkein pyhin. Viimeksimainittuun ei ollut lupa mennä. Kirkossa oli neljä ovea, jotka kuvasivat neljää apostolia: Matteusta, Markusta, Luukasta ja Johannesta. Kirkon rappusilla sokea mies soitti kanteletta joutuen turistien huomion ja valokuvaamisen kohteeksi. Kirkon lähistöllä oli va-

paudenpatsas, yliopisto, keisarin palatsi, sairaala, moskeija ja intialaisten muistomerkki.

Meillä oli tilaisuus käydä kuurojenkoulussa Addis Abeban lähistöllä. Koulu on pienempi kuin Kerenin koulu. Koulu on amerikkalaisten perustama ja tapaamamme naisopettaja olikin amerikkalainen. Hänen apunaan oli kuuro tyttö, opettaja Roosin entisiä oppilaita. Opetus tapahtui englanninkielellä. Oppilaat olivat herttaisia ja vaikuttivat myös eteviltä.

Viivyimme Addis Abebassa kolme päivää. 15.11. oli herätys varhain, klo 5.15. Nyt oli edessä lähtö Kereniin. Teenjuonnin jälkeen heti autoon ja lentoasemalle. Saavuimme Asmaraan klo 10.30. Teimme kiertoajelun kaupungilla. Näimme upeita hotelleja, muhamettilaisen kirkon ym. Seuraavana aamuna lähdimme pienellä linjurilla kohti Kereniä. Keren on 2.500 m merenpinnan yläpuolella, joten tie kiemurteli vuorenjyrkännettä ylöspäin yhä korkeammalle. Ilma oli kuiva ja kuuma. Tien varsilla asukkaat paimensivat vähäisiä lehmä- ja vuohilaumojaan. Lukuunottamatta suuria kaktuksipuita oli kasvillisuutta niukasti, mutta mainitut kaktukset olivat täydessä kukas-

Kuulonhuoltoliitto r.y:n ja Mölnlycke-yhtymän yhteistyön tuloksena kiertelee Uuttamaata Kuulonhuoltoliiton tiedotusyksikkö, jonka tarkoituksena on levittää informaatiota kaikesta siitä, mikä liittyy kuulovammaisuuteen. Kuvassa tiedotusyksikön toiminnan suojelija Spede Pasanen. Hän on lupautunut tekemään kaikkensa »kuuloambulanssin» tunnetuksi tekemisessä.

Anni Kauppinen syöttää taitaleipää pastori Kontkaselle aitoon etiopialaiseen tapaan.

Koulunsa päättäneitä ja Asmarassa työssä olevia nuoria kuuroja oman koulunsa puutarhassa.

saan. Näkymä oli valtavan kaunis eurooppalaisen silmin katsottuna. Jokiuomat ja purot olivat kuivia, ne täyttyisivät vasta sadeaikana kesäkuussa. Tartuntavaaran vuoksi emme saaneet lainkaan juoda tavallista vettä vaan pulloitetuista juomista, keitettyä vettä, teetä ja kahvia. Maitoa emme nähneet ollenkaan matkan 3 viikon aikana, paitsi keitettyä kahvimaitoa vähän.

114 km pituinen matka Asmarasta päättyi Kerenin kuurojenkoulun pihalle. Koulun oppilaat ja opettajat olivat meitä vastassa pihalla tervehtien meitä laululla. Näköala oli todella kaunis, korkeita vuoria joka taholla, ilma aurinkoinen. Mehu- ja kahvitarjoilun jälkeen siirryimme vähän matkan päässä olevaan vaatimattomaan hotelliin, jossa asuimme 5 vuorokautta. Kävimme syömässä lähistöllä olevassa ravintolassa.

Seuraavana aamuna sunnuntaina kävelimme kaupungin halki suoraan kuurojen koululle, missä oppilaat jo olivat pihalla vastassa. Jälkeemme saapui koululle Kerenin kaupungin johtohenkilöitä ja muita vieraita. Kokoonnuimme juhlasalissa seuraamaan ohjelmaa. Ensiksi esiintyi lapsikuoro laulaen ja viittoen. Pastori Kontkanen kertoi kuurojen lähetystyöstä opettaja Anni Kauppinen tulkittaessa puheen englanniksi ja johtaja Galaidos maan omalla kielellä. Oppilaat esit-

tivät onnistuneen ja vaikuttavan näytelmän tuhlaajapojasta. Virvokehtarjoilun jälkeen siirryimme kirkkoon, joka täyttyi kansasta, kuulevista ja kuuroista, tummista ja vaaleista. Päivällä tehdyn kiertoajelun jälkeen palasimme kuurojen koululle, jossa luovutimme Suomesta tuodut lahjat ja ostimme oppilaiden käsitöitä.

Seuraavina päivinä tutustuimme Kerenin luontoon ja elämään. Keren teimme bussiretken maaseudulle, levitimme olkimatot niitylle ja nautimme aidon keranilaisen lounaan: taitaleipää ja pippurikastiketta, joka varmasti poltti monen suussa. Lepäilimme ja nautimme kiireettömästä olost.

Tutustuimme kouluun ja sen oppilaisiin, seurasimme opetusta. Mielestämme oppilaat olivat eteviä ja innokkaita, innokkaita oppimaan uutta. Teimme ostoksia kaupungilla ja kirjoitimme kortteja kotiin.

Näin kuluivat Kerenille varatut viisi päivää. Palasimme Asmaraan ja välittömästi jatkoimme matkaa Punaisen meren rannalle.

Meillä oli taitava ja nopea kuljettaja tällä vaarallisella tiellä, jonka reunalla 20 ristiä kertoo auto-onnettomuudesta vuorenjyrkänteellä. Meille jäi ikuinen muisto tästä matkasta.

Majoituimme hotelliin, jonka ikkunoista kimalsi Raamatusta tuttu Punainen meri. Hotellin ranta ei

ollut sopiva uimiseen, mutta seuraavana päivänä meidät vietiin toiseen kohtaan meren rantaa, jossa uimme polttavan auringon porottaessa korkealla. Keräsimme näkinkenkiä ja ruskeiksi paahtuneina palasimme hotelliin.

Kahden Punaisen meren rannalla vietetyn päivän jälkeen matkasimme bussilla Massawaan. Paitsi kaupunkia saimme myös tutustua olut- ja virvoitusjuomatehtaaseen, jossa tapasimme kuuron tehtaan työläisen sekä vaatetehtaassa, jonka töissä oli viisi kuuroa tyttöä. Viimeisenä iltana Massawassa Elvi Mutenia, Pentti Rantanen ja minä luovutimme kaikkien matkalaisten puolesta kiitoslahjan matkaoppaillemme Liisa Santalalle, Jaakko Kontkaselle ja Lauri Lehtovirrälle.

Massawasta lensimme Kairoon, jonne saavuimme myöhään illalla. Majoituimme vanhaan ja hienoon hotelliin, jonka pihalla palmut hiljaa huojuivat. Sodan takia oli pimeää ja myös hiukan koleaa.

Seuraavat kolme päivää vietimme tutustumalla Kairoon ja egyptiläiseen elämäntapaan yleensä. Kuljimme kaupungilla, poikkesimme ostoksilla ja nautimme itämaisestä eksotiikasta. Poikkesimme 600 vuotta vanhassa moskeijassa, ratsastimme kameleilla pyramidien ja sfinksien juurelle.

Kolmantena päivänä teimme purjehdusmatkan Niilille. Leuto tuuli

Järjestösihteeri tiedottaa

Vuosikokoukset on monissa yhdistyksissä saatu päätökseen. On ehkä valittu uusi johtokunta. Toivoisin yhdistysten ensitöikseen ilmoittavan toimihenkilöiden nimet ja osoitteet liittoon. Pelkästään nimi ei riitä, tarvitaan osoite postinumeroineen.

Yhdistyksille on lähetetty uusi jäsenluettelolista. Lista on kirjoitettu kolmena kappaleena jos mahdollista. Tarkoituksena on saada liiton henkilöjäsenkortisto ajan tasalle.

Oli yhdistyksissä ehditty ihmetellä miksi liittoon pitäisi ilmoittaa yhdistyksen tämän vuoden toimintaohjelma. Tarkoituksena on koota koko liiton järjestökentältä tiedot tämän vuoden toiminnasta ja painattaa toimintaesite, joka jaetaan jäsenille. Siitä hyötyvät maaseudulla asuvat kuurot ja ne, jotka eivät usein käy yhdistyksissä. Kaikilla olisi valinnan varaa käydä niissä tilaisuuksissa, jotka lehtisessä mainitaan. Yhdistys hyötyy siitä monin verroin.

Koko operaation onnistuminen riippuu siitä, saadaanko tarkat tiedot ajoissa. Ylimalkaisia mainintoja suunnitelmista ei oteta huomioon.

On olemassa monia yhdistyksiä, joilla on oma toimitalo ja huvila. Harvapa tietää niistä. Sekin on otettu esitettä laatiessa huomioon.

paisutti purjeet ja matka muistutti vuosituhanien takaisesta menneisyydestä näillä vesillä. Kuulevat lauloivat merimieslauluja, jotka sisar Liisa tulkitsi meille.

Marraskuun 29 päivän aamulla olimme valmiit lähtemään kotimatalle. Lentolakon takia matka kuitenkin viivästyi. Lensimme Jugoslaviaan, jossa olimme yötä upeassa hotellissa. Illalla kävelimme kaupungilla ja ihailimme Tonavaa, joka alhaalla laaksossa virtasi halki

Muistelmia kulttuuripäivien alkutaipaleelta

Kerron nyt kulttuuripäivistä niiden alkua ajoista alkaen, koska olen ollut mukana ensimmäisellä 1—4 kulttuuripäivillä ja sen jälkeen seurannut jokaista, viimeksi Jyväskylässä. Olen todennut näillä päivillä olevan suuren merkityksen nuorten kuurojen kehittäjänä henkisesti ja tietopuolisesti. Päivät kokoavat jatkuvasti nuoria kilpailemaan paremmuudesta tiedossa ja taidossa. Täytyy muistaa, että tärkeintä ei aina ole voitto vaan jalo kilpa, niinkuin olympiakisojen perustaja on sanonut. Kuten yllä olen maininnut, olin itse mukana — 4 kulttuuripäivillä ja voitin palkintoja henkilökohtaisessa- ja ryhmäkilpailuissa.

Ollessani v. 1953 HKY:n Nuorten Kerhon puheenjohtajana lähetin Inkeri Koskinen ehdotuksen Helsingin ja Jyväskylän nuorten kerhojen välisen kulttuurikilpailujen järjestämiseksi. Ehdotus esitettiin Nuorten Kerhon toverillissa ja kaikki läsnäolijat kannattivat ehdotusta. Lähetimme jyväskyläläisille myönteisen vastauksen jäaden odottamaan heidän toimenpiteitään kilpailujen toteuttamiseksi. Odotimme vuoteen 1955 saakka, mutta ei

Valokuvat näistä taloista ja huveiloista on pakko saada. Ei riitä joskus —60 luvulla otettu kuva. Vain —70 luvun kuva kelpaa. Painoon mennessä on tullut muutamia.

Hyvää yhteistyöhalua toivoo

Järjestösihteeri

kaupungin tuhannet valot molemmin puolin. Ilma tuntui jo kylmemmältä ja me trooppiseen lämpöön tottuneet hytisimme vilusta. Seuraavana iltana hyvin myöhään saavuimme Seutulaan. Tuntui kotoiselta päästä kotimaan kamaralle, vaikka oli hirveä pakkanen ja meillä ohuet vaatteet.

Kiitos Korkeimmalle varjeluksesta tällä pitkällä matkalla.

Ester Koskinen

sieltä tullut mitään. Kuurojen Liiton edustajakokouksessa v. 1955 Tampereella Aura Ahlbäck esitti alustuksen, että liitto järjestäisi kulttuuripäivät henkisten kilpailujen muodossa kaikille nuorille kuuroille. Inkeri Koskinen ei ollut mukana ja Aura Ahlbäck mainitsi hänen ajatuksensa Helsingin ja Jyväskylän välisestä kilpailusta. Aura Ahlbäckin alustusta kannatettiin ja välittömästi kokouksen jälkeen valittiin kulttuuripäiväkomitea, johon kuului ehdotuksen tekijän lisäksi Kaisa Korhonen, Kauko Mäkelä ja Jarmo Narmala.

Muistan hyvin ensimmäiset kulttuuripäivät Helsingissä v. 1956. Aura Ahlbäck joutui melkein yksin kantamaan suurimman taakan järjestelyissä. Paitsi kilpailujen teknillisen puolen hän hoiti myös helsinkiläisten kansantanssiryhmän ohjauksen ja näytelmän Seitsemän veljestä.

Me kerholaiset autoimme kaikin tavoin ja keinoin kulttuuripäivien onnistumiseksi ja osallistuimme kilpailuihin. Kun oltiin päästy alkuun, niin oli jo helpompaa seuravilla kulttuuripäivillä Turussa kahden vuoden päästä. Edellämäinotut toimikunnan jäsenet olivat tarmokkaasti mukana 1—5 kulttuuripäivien järjestelyissä vuoteen 1964 saakka.

Kunnia sille jolle kunnia kuuluu. Kuurojen Liiton kulttuuripäivien perustaja ja alkuunpanija on Aura Ahlbäck. Jääköön tämä asia jälkipolven mieleen.

Olen tämän kirjoittanut puolueettomasti. Kaikkien nuorten puolesta kiitos niille henkilöille jotka ovat olleet mukana kulttuuripäivien alkuunpanijana. Toivon kulttuuripäiville edelleen hyvää menestystä nuorten kuurojen henkisten kykyjen vaalijana. Olkoon kulttuuripäivien teemana Lauri Pohjanpään Soihdunkantajata, jonka Aura Ahlbäck valitsi ensimmäisten kulttuuripäivien pakolliseksi runoksi.

Ehkä ensi vuonna tapaamme Helsingissä kulttuuripäivillä entistä sankemmin joukoin, niin nuoret kuin vanhatkin.

Kauko Laukkanen.

Ensimmäinen käyntini Malminharjussa

Oli ilta joulukuun 3 päivänä viime vuonna. Sain vieraakseni kolme veljeni lasta, jotka ovat jo isoja, mutta käyvät vielä koulua, kun ikää ei ole paljon. Pois lähtiessään he antoivat minulle onnenpotkut. Toivottivat näin onnea matkaan, ja kyllähän sitä onnea tarvittiinkin, sillä matka Kuhmosta Malminharjuun on pitkä. — Huonosti nukutun yön jälkeen heräsin aamulla kello 5.30 ja ensimmäiset sata kilometriä taittui linja-autossa Kajaaniin. Juna sieltä lähti kello 9.30 ja Lahdessa olin iltapäivällä kello 16. Lahdessa oli vastaanottamassa ystäväni Dagmar, johon tutustuin edellisessä kesänä Ämmänsaareissa. Hänen kauniissa kodissaan sain olla ensimmäisen vuorokauden. Ja kovasti me yritimme keskustella viittomalla. Seuraavana päivänä suunnistimme Malminharjuun saaden Lahden linja-autoasemalta matkaseuraksi kolme muuta kuuroa. Yksi heistä oli jo ennestään tuttu minullekin. Ystävämme Helka Valkeakoskelta. — Isäntä Muhonen oli autollaan vastassa bussipysäkillä, mutta eihän me kaikki viisi hänen autoonsa mahduttu. Kaksi reipasta käveli ja me muut huonompijalkaiset istuimme autoon. Perillä Malminharjussa emäntä Muhosen lämmin käsi ja valoisa hymy toivotti tervetulleeksi.

Myöhemmin illalla tuli lisää ja seuraavana päivänä myös, joten parhaillaan meitä oli 24 myöhemmin kuuroutunutta.

Ohjelma päivillä oli melko vapaata. Muutama oppitunti päivässä, jolloin opettelimme viittomaan, viittomalla lauluja ja keskustelemalla. Noissa keskusteluissa laineet löivät toisinaan korkeinakin. Aihe, joka laineita nostatti, oli tuo viime vuosina niin paljon esillä ollut viittomakieli.

Yhä kun on ihmisiä, jotka vastustavat viittomista. Nimiä mainitsematta toivon, että kaikki, jotka nyt vielä viittomista vastustavat heräisivät huomaamaan, että käsikieli on

MERKKIPÄIVIÄ

80 VUOTTA

Lyyli Färdig helmikuun 23 päivänä Helsingissä.

75 VUOTTA

Aino Laitinen helmikuun 17 päivänä Jyväskylässä.

70 VUOTTA

Niilo Harakka helmikuun 22 päivänä Äänekoskella.

50 VUOTTA

Elsa Korhonen helmikuun 9 päivänä Jyväskylässä.

kaunista, eikä siinä ole mitään häpeämistä. Se sopii kaikille. Niin kuuroille kuin huonokuuloiselle ja kuulevallekin. Jolla on puhelahja, vaikka kuulo puuttuu, hänen pitää myös puhua samalla kun viitto. Asiat ymmärtää paremmin näin.

Vielä meistä oppilaista Malminharjussa sanon, etteivät johtajat olleet meihin täysin tyytyväisiä. Meissä kun oli monta sellaista, joita ei tahtonut saada kirveelläkään esittämään mitään toisten edessä. Näihin onnettomiin kuului itsekin ja toivon kovasti vapautuvani ja siten esitysteni paranevan. Sillä eihän toki tämä käyntini Malminharjulla ainoaksi jää. Päinvastoin, suunnistan sinne tilaisuuden tullen uudestaan. Ja onhan niitä kursseja ja päiviä muuallakin.

Jos oli meillä päivisin ohjelmaa vapaata, niin illat oli sitten sitäkin vapaampia. Sauna oli joka ilta ja siellähän käytiin. Ja saunan jälkeen leikittiin + tanssittiin. Taisi monella mennä saunassa käynti hukkaan, kun hiki paidassa jytäsi saunan jälkeen. Innokkaimmat kello 2 yöllä! Ja mikäpä siinä. Saahan siitäkin liikuntaa, vaikka pääharrastukseksi minä en kyllä suosittelen kenellekään tanssia.

Niin, päivät olivat kaiken kaikkiaan onnistuneet ja haikain mielin erosimme sunnuntaina puolen päivän jälkeen sekä jäämme toivomaan, että pääsisimme vielä joskus yhteen.

Ee Tee.

Pyhäpäivän palsta

RAAMATULLINEN USKO JA OPPI

»Alussa oli Sana ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala. Hän oli alussa Jumalan tykönä. Kaikki on saanut syntynsä hänen kauttaan, ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on. Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus. Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme hänen kirkkautansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä, ja hän oli täynnä armoa ja totuutta.» Joh. 1:1—4, 14.

Jokainen joka Raamatun selittämässä pyrkii ihmisviisauteen, opettaa muutakin kuin mitä Raamattuun on kirjoitettu. He ohittavat ja menevät Kristuksen ja Pyhän Hengen yläpuolelle.

Jokainen joka seuraa ihmisoppeja ja sen julistajia, lähtee kulkemaan ohi Kristuksen ja ohi elämän. Sen elämän, joka on vain Kristuksessa. Kristus on sanonut: Minä olen elämän valkeus. Minä olen tie, totuus ja elämä. Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.

Jeesus tarvitsee uskollisia opetuslapsia, jotka eivät ole maailman opin tuulten viemiä. Sellaisia ovat ruumenet, joita jyvistä erotetaan.

Seurakunnan hajoittajan lähetti läitä kulkee ovelta ovelle kantaen julisteita ja kaupaten kirjoja. He ovat surkuteltavan »vilpittömiä» ja uskovat omiin oppeihinsa ja ennustuksiinsa, joita jo ovat kolmesti saaneet muutella laskelmien petäessä. Hirveintä heidän opissaan on tämä: Kristus ei ole Jumala. He väittävät ettei Jeesus noussut kuoleista ruumiillisesti, ettei ole iankaikkista kadotusta. He kieltävät Jumalan kolminaisuuden, vaikka Raamattu todistaa Jumalan persoonallisuuden: Isän ja Pojan ja heistä lähtevän Pyhän Hengen. Tämän vakuudeksi on muistettava, että Jeesus kehoittaa kuninkaallisessa lähetyskäsytään kastamaan Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Huomaa, ei siis nimiin, vaan nimeen, yhtenäisyyteen.

Jeesus Kristus on tullut vapahtamaan syntisiä ja lunastamaan hei-

dät iankaikkisesta kadotuksesta ja antamaan iankaikkisen elämän. Hän on ihmeellinen neuvonantaja, joka lupaa lähettää Pyhän Hengen puolustajan sitä pyytävälle ihmiselle, ettei tämä tulisi eksytetyksi. Älkää siis antako harhauttaa itseänne pois omasta seurakunnastanne, jota varten Jumala on lahjoittanut omat kuurojenpapit, seurakuntasisaret ja Pelastusarmeijan työn kautta myös tuonut paljon siunausta. Pysykää tässä seurakunnassanne ja olkaa rauhalliset ja kiittäkää Jumalaa tästä työstä. Muistakaa, että Jumala on vielä uskonut lähetyskentältä Eritrean kuurot Suomen kuuroille. Tämä osoittaa, että Jumalan Henki on johdattamassa seurakunnassamme. Sitä vastoin väärät profeetat palvelevat sielunvihollista, koska ovat jo olemassa olevaa seurakuntaa repimässä ja hajoittamassa. Tämä ei ole Jumalan tahto. Älkää juosko tämän opin perässä, älkää uhratko elämänne ihmisopin orjuuteen.

Tunnen yksilöitä, jotka ovat eronneet seurakunnan yhteydestä. Uskon, että he eivät olleet kyllin kärsivällisiä vastoinkäymisissä ja odotaneet Jumalan johdatusta. He ovat hätköineet ja lähteneet ulkopuolelle, koska, niin päättelen, ovat tunteneet tulleen syrjäytyneeksi seurakunnan vastuullisista tehtävistä. Heitä ei kaiketi ole kutsuttu kirkkopäiville puhujaksi tai muuta senkaltaista. Tällaisia lahjakkaita yksilöitä on ja heille olisi suotava mahdollisuus käyttää lahjojaan seurakunnan palveluksessa, pitämällä raamattutunteja ja hartaushetkiä.

En ole todennut, että seurakunnassamme julistettaisiin vääriä oppia, kuten väitetään, ja ettemme kertoisi koko totuutta. Koko totuus on Raamatussa, muita ihmisten keksintöjä ja oppeja emme voi esittää. Ei ole olemassa täysin pyhää, erehtymätöntä ja synnitöntä seurakuntaa, jollaista lahkolaiset uskottelevat olevansa. Sellaiseen karsinoimiseen ei Jumala anna lupaa. Jumalalle pyhitetyn ja vanhurskautetun seurakunnan valmistaa Kristus Pyhän Hengen kautta.

Kirkosta eroaminen ei pelasta ihmistä. Noudattakaamme siinäkin Paavalin kehoitusta: Älkää jättäkö omaa seurakuntakokoustanne.

Jumala ei kysele teologisia opinkappaleita, mutta pitää tärkeänä etteivät ihmiset tule eksytetyksi.

— NUORTEN OSASTO —

KUUROJEN LIITON NUORISOTYÖTOIMIKUNTA TIEDOTTAA:

Kerhojenkeskeinen toimintakilpailu jatkuu uutena kilpailuna 1.1.—31.12. 1974. Uusittu kilpailuohjelma on lähetetty kerhoille. Ohjelmaan on syytä tutustua tarkoin ennen toiminnan aloittamista. Kilpailussa otetaan huomioon vain kerhon piirissä tai aloitteesta tapahtunut toiminta.

Kilpailun palkinnot ovat:

- I. 500:—
- II. 300:—
- III. 200:—
- IV. 100:—

Ilmoittautumiset kilpailuun nuorisotyötoimikunnan sihteerialle Nikolai Stefanoville os: Urheilutie, 54120 Pulp.

Tärkeintä ei ole voittaa vaan osanotto ja aktiivinen toiminta nuorten kuurojen hyväksi.

Hyvää ja rehtiä kilpailumieltä toivoo

Kuurojen Liiton Nuorisotyötoimikunta.

Kuurojen Liitto r.y:n nuorisotyötoimikunnan v:n 1974 toimintakilpailun pistejärjestelmä

10 pistettä

- viikon kestänyt leiri
- viikon kestäneet retkeilypäivät.

7 pistettä

Jäsentä kohti:

- hopeisen harrastusmerkin suorittaminen.

5 pistettä

- viikonloppuleiri
- vierailu yksinäisten vanhusten luona
- ryhmätyönä tehty 8 mm:n kaitafilmi

Jäsentä kohti:

- ottanut osaa viikon kestäneelle vaellusretkelle jalkaisin tai hiihtäen
- pronssisen harrastusmerkin suorittaminen.

Rakentakaamme yhdessä omassa seurakunnassamme Kristuksen riemullista seurakuntaa, vapaassa hengessä ja ilossa ja veljellisessä rakkaudessa.

Reino Grev.

4 pistettä

- raittiusviikon tilaisuus
- valokuvausnäyttely
- taidenäyttely
- talkoot.

3 pistettä

- juhlatilaisuus
- valistustilaisuus
- kurssit (päivää kohti)
- vierailuilta toisella paikkakunnalla
- vuosikokous.

2 pistettä

- johtokunnan kokous
- muun kerhon kokous (toimikuntien kokoukset jäsenkokoukset)
- jokaisesta edustuksesta Liiton järjestämissä tilaisuuksissa
- jumppaillasta tai kuntokävelyistä
- yhteydestä lehdistöön, joka on johtanut julkaistuihin kirjoituksiin.

1 piste

- jonkin kerhon harjoitusilta
- kerhon toimintasuunnitelman

Kerhomiehen mietteitä

Koska kuuro on liian vanha nuorisotoimintaan. Tätä on minulta usein kysytty. Tokkopa kukaan haluaisi olla vanha. Yritetään vaikuttaa nuorelta niin kauan kuin mahdollista. Mutta kun on kysymys kerhon jäsenen ikärajasta, on asia jo toinen. Kerhoja on monenlaisia ja kaikenkokoisia eikä se ole pahitteeksi, mutta kysymyksen ollessa nuortenkerhon ikärajasta, täytyy asiaan puuttua. Useiden kerhojen säännöissä mainitaan ikärajaksi 16—35 vuotta. Mielestäni 35 vuotias jäsen nuortenkerhossa on ylikäinen. Oudoltahan se tuntuu nykyisin. On varhaisnuoria ja nuoria. Kuulevilla on kummallekin omat kerhonsa mutta kuuroilla on vain nuortenkerho, johon siis pääsevät vain 16—35 vuotiaat. Minne menee alle 16 vuotias. Tätä asiaa kannattaa kerhoissa miettiä. Jäsenten korkea ikä luo kerhotoiminnalle melkein yhdistystoiminnan luonteen. On aika outoa nähdä joku 33 vuotias jolla on 3—4 lasta, touhuamassa nuorten harrastustoiminnassa. Tässä tulee esiin sekin ristiriita, että 16 vuotias ei ole kiinnostunut toiminnoista, jotka on tarkoitettu perheellisille. Kerhon tulisi olla välitön piiri, jossa 16—20 vuotiaat voivat yhdessä oleilla. Outoa

v:lle 1975 lähettäminen NTT:lle ennen 1.11. 1974

- vierailu tehtaassa, museossa jms.
- esitetyt puheet, luennot, esitelmät, runot, laulut, huumori- ja pantomiimiesitykset
- ryhmäesitys (näytelmä, kuoro, tanhu ja voimisteluesitys)
- jokaisesta askarteluilutana tehdystä esineestä.

Pisteet lasketaan vain kerhon omasta toiminnasta, ei osallistumisesta muiden järjestämiin tilaisuuksiin.

Erikoislaatuista tempauksista annetaan kerholle lisäpisteitä harrinnan mukaan.

KUUROJEN POHJOISMAINEN

nuorisoleiri

6—12.7. 1974 Mäntsälän maatalousoppilaitoksessa.

Ikäraja 16—30 v. Osanottomaksu n. 120—150 mk. Ennakkovaraukset os.: Esko Sänkiniemi, Liisankatu 27 E 10. 00170 Helsinki 17.

on nähdä ukkomiestä, parin lapsen isää kerhossa, jossa pitävät lystiä alle 18 vuotiaat. Tuntuu siltä kuin hän olisi vain hankkimassa tyttöseuraa. Perheessä voi ehkä olla pulmiakin siitä.

Tarkoitukseni ei ole estää ketään toimimasta, kiinnittäisin vain huomiota siihen, että on kerhoja, joiden toimintamuodot sopivat yli 30 vuotiaille. Esim. Turussa ja Helsingissä on bridge, shakki-, retkeily- ym. kerhoja.

Millainen toiminta toisi tyydyttävän ratkaisun yli 35 vuotiaiden vapaa-ajanpulmiin, siitä pitäisi keskustella kerhojen ja yhdistysten piirissä. Yhdistystoiminta ei jaksa kaikkia kiinnostaa. Pitäisi olla harrastuskerhoja, useitakin. Katsotaisiin mihin tällainen toiminta johtaa. Hajaannukseen en sen usko vievän.

Yritetäänpä ratkaista tämä pulma jollain tavoin.

Toivoo

Kerhomies

Turku voitti toimintakilpailun

V. 1973 Nuortenkerhojen keskeisen toimintakilpailun tulokset:

I Turku		783	pistettä
II Helsinki		770	»
III Keski-Suomi		646	»
IV Tampere		444	»
Oulu		407	»
Pori		282	»
Vaasa		263	»
Lahti		219	»
Hämeenlinna		183	»

NUORTENKERHOJEN TOIMINTAKALENTERI

Helmikuu

7. TAMPEREEN Nuortenkerho. Bridgeilta klo 18.

9—10. VAASAN Nuortenkerhon hiihtoleiri Österhankmossa.

9. TAMPEREEN Nuortenkerho. Naamiaiskarnevaalit TKY:n huoneistossa.

10. PORIN Nuortenkerhon vuosikokous.

18. TAMPEREEN Nuortenkerho. Nuorten ilta TKY:n huoneistossa klo 18.

24. HELSINGIN Nuortenkerho. Laskiaisilta HKY:n huoneistossa klo 19.

26. TURUN Nuortenkerho. Laskiaiset.

Maaliskuu

8. HELSINGIN Nuortenkerho. Disco-ilta HKY:n huoneistossa klo 19.

16. TURUN Nuortenkerho. Nuorten illanvietto Kuurojentalossa klo 19.

17. TURUN Nuortenkerhon 25-vuotisjuhla.

30. TAMPERE. Kuurojen pilkkionginnan SM-kilpailut. Järjestelyissä on mukana Tampereen Nuortenkerho.

Pohjois-Karjalan kuurojen nuortenkerhon perustava kokous pidetään Joensuussa Niinivaaran kansakoulussa helmikuun 17 päivänä klo 11.

Nuoret joukolla mukaan kokouseen.

Toimikunta.

MOOTTORIPALSTA

RUOTSI VOITTI SUOMEN yöajomaaottelussa Eskilstunassa 3. 11. 73

Kilpailut järjesti Helnykterhetsförbund, paikallinen autoliitto Ruotsin kuurojen moottoriliiton kanssa. Vaikeaan ja monimutkaiseen 55 km pitkään kilpailuun osallistui 90 autoa, joista 14 oli kuurojen. Tulokset viimeksimainittujen osalta:

Kurt Lindfors/Betty Brodin R. 140
Markku Aro/Marita Aro Suomi 150
Gustaf Johansson/O. Flatholm R. 150
Tor Kullberg/Eero Honkavaara S. 180
Per Andersson/J-E. Söderberg R. 260
Björn Broberg/Benny Broberg R. 340
Ing. Edwall/Ann-Margret Edwall R. 350
Sonny Larsson/Ulla Nordling R. 370
Ulf Andersson/Anita Svensson R. 370
Osmo Entelä/Leif Ekblad S. 390
Lopputulokset oli 550—720 Ruotsin hyväksi, joka sai toisen kiinnityksen kiertopokaaliin. Seuraava yöajomaaottelu suoritetaan Helsingissä lokakuussa.

KAMERAPALSTA

POHJOISMAISET VALOKUVAUS- JA KAITAFILMAUSKILPAILUT

Kutsumme kaikkia pohjoismaiden kuuroja valokuvauksen ja kaitafilmauksen harrastajia osallistumaan XII. Kuurojen Pohjoismaisen Kongressin yhteydessä Turussa 14—19.7. järjestettävään valokuvaus- ja kaitafilmauskilpailuun.

Kilpailusarjat:

Valokuvat. Mustavalkoiset. Aihe vapaa, korkeintaan 3 kuvaa osanottajalta. Kuvien minimikoko 18×24 sm. Kuvat on liimattava kartongille.

Kaitafilmit. a) dokumenttifilmi aiheesta 1) kuurojen vapaa-aika: harrasteet tai niiden puute, 2) viittomakieli—yhteyksien luoja.

SHAKKIA

KILPAILUKUTSU

Helmikuun shakkiturnaus järjestetään Lappeenrannassa helmikuun 23 päivänä klo 12 L:rannan KY:n kerhohuoneistossa Suonionkatu 13.

Luokat: M, A, B ja C. Peliajat 5×5 min.

Ilmoittautuminen kilpailupaikalla tuntia ennen kilpailua.

Illalla klo 19 illanvietto samassa paikassa.

Seuraavana päivänä klo 10 parhaiden pelaajien lopputurnajaiset, jossa kilpaillaan viidestä kiertopalkinnosta. Hyvät palkinnot. Tervetuloa.

Lappeenrannan Kuurojen Shakkikerho

Toivotamme hyvää vuotta 1974

MIKKELI

Hänninen, Einari
Kettunen, Sanni ja Tauno
Taipalainen, Anna ja Eino
Turkki, Pentti perh.
Kakriainen, Pentti perh.
Hakonen, Toini ja Olavi
Malkki, Toivo perh.
Kellman, Erkki perh.
Pärnänen, Pertti perh.
Häyrinen, Taimi
Penttinen, Aatos
Moilanen, Eino perh.
Väättäinen, Annikki ja Veikko

Kaikkien filmien esitysaika korkeintaan 10 min. Filmien on oltava värilliset teksteineen. Filmit eivät saa olla vuotta vanhempia. Kukin osanottaja saa lähettää korkeintaan 2 kilpailufilmiä kustakin aiheesta.

Ilmoittautumiset sekä kilpailuun tarkoitetut kuvat ja filmit on lähetettävä 1.6. 1974 mennessä osoitteella Kuurojen Liitto, Liisankatu 27 E 10, 00170 Helsinki 17, Suomi.

Aikaisemmassa kilpailukutsussa ollut määräys, että filmeissä pitäisi käyttää pantomiimista ilmaisua eikä viittomakieltä, on poistettu, joten viittomakieltä saa käyttää.

TIEDOTUKSIA

KUULON TUKI r.y. julistaa haettavaksi 4 kpl 1000:— markan suurista stipendiä kuulovammaisten nuorten opiskelun tukemiseksi.

Hakemukset, joista käy selville hakijan varallisuus, tähänastiset opinnot sekä opiskelusuunnitelma, lähetetään maaliskuun loppuun mennessä osoitteella: Tiedotussihtööri Anneli Heikkilä, Kuulonhuoltoliitto, Mäkipellontie 15, 00320 Helsinki 32. Kuoreen merkintä: »Stipendihakemus».

Kokkolan Kuurojenyhdistys r.y. Pohjanmaan kuurojen hiihtokilpailut järjestetään maaliskuun 9 päivänä klo 9 GIF:n hiihtomajalla Kaustarissa. Illalla klo 18 illavietto Työväenopistossa Rantakatu 14. Tervetuloa nahkakaupunkiin.

KUUROJEN SAVON PIIRIN PILKKIMESTARUUSKILPAILUT

ratkotaan Savonlinnassa huhtikuun 7 päivänä klo 8—13. Kalamiesten ilta 6.4. klo 19. Kilpailuista lähemmin tuonnempana.

Savonlinnan Kuurot r.y.

Tampereen Kuurojen Yhdistys r.y. Vuosikokous onkin 10.2. eikä 11.2. kuten Kuurojen Lehden tammiukuun numerossa on ilmoitettu.

Pilkkikilpailut Tottijärven Sorvassa ovat 23.2., ei siis 24.2. niin kuin on ilmoitettu.

KIITÄMME

Kuurojen Liittoa, kuurojenyhdistyksiä, Riihimäen kaupunkia sekä yksityisiä 60-vuotispäivänämme saamistamme lahjoista, sähköistä ja kukista.

Riihimäen Kuurot r.y.

KIITÄN LÄMPIMASTI

Keski-Suomen Kuurot r.y:tä, Jyväskylän Kuurojen Urheiluseura Jaloa, Keski-Suomen Kuurojen Ystävät r.y:tä ja kaikkia ystäviä, jotka muistivat merkkipäivänäni.

Eva Ratavaara

Kuulumisia lentopallorintamalta

Malmön kisojen jäkeen moni pelaaja varmaan ajatteli kuinka nyt tehdään, jatkaako pelaamista vai ei. Karvanverran Italialle hävitty pronssi karvasteli. Mutta näyttävät kaikki jatkavan pelaamista. Mestaruussarjaankin tuli kaksi uutta joukkuetta, nimittäin Valppaan kakkosjoukkue ja Porin pojat. Tervetuloa.

Näiden kahden uuden seuran mu- kaantulo nosti rekisteröityjen pelaajien määrää ennätyslukemiin. Kaikkiaan on pelikaudella rekisteröity 82 pelaajaa. Mikäli naisilla- kin olisi ollut virallinen sarja, olisi rekisteröityjen pelaajien määrä noussut pitkälle yli sadan. Ennusteiden mukaan määrä nousee seuraavalla pelikaudella lähelle kahta- sataa eikä ylärajaa ole näkyvissä. Tuli mieleen lentopalloilun alkuvaiheet, jolloin vaadittiin viittä seuraa mestaruussarjan takeeksi. Lentopalloilussa onkin tähän päästy, mutta siinä toisessa palloilumuodossa ei.

Kuurojen Urheiluliitto voi olla tyytyväinen työhönsä. Nuoret on saatu harrastamaan urheilua tai kuntoilua, lentopalloilulla muiden urheilumuotojen harrastajat pitävät talvikautena yllä kuntoaan. Vuoden parhaiden urheilijoiden listassa on kolmantena lentopalloilija Kalevi Alajoki, joka kesäisin yleisurheilussa kilpailee hyvällä menestyksellä monessa lajissa. Kyllä hän on kolmannen tilansa ansainnut. Hyvä Kale.

Mestaruussarja on kiristynyt sitä mukaa kun pelaajat ovat kehittyneet ja oppineet tuntemaan sään-

töjä. Sarja on nyt ehtinyt puoleen väliin saakka. Monenmoisia yllätyksiä on tapahtunut, mm. viime kauden hopeajoukkueen Heron häviäminen Jyväskylän Jalolle 3—2. Suurin paukku tapahtui Oulussa, jossa Hero siipirikkoisena sai kokea kirvelevän tappion 3—1 Ryh- diltä. Pronssista tulee kova taistelu ja ei muidenkaan mitalien kohtalo selviä ennen kevättä. Jalolla oli suuret mahdollisuudet päästä johon, mutta kunnioittivat Alajoen iskuja liiaksi. Ei yksi mies ihan kaikkia pisteitä nouki, miettikäähän jalolaiset, niin aukkoja varmaan löytyy. Onhan teillä kolme maailmankisoissa käynnyttä, mihin on ty- kit jätetty.

Uusien tulokkaiden Valppaan kakkosen ja PKU:n ottelussa oli pienoinen yllätys PKU:n häviö. Valpas oli ottanut ykkösjoukkueeseen kaikki parhaat mahdolliset pelaajat. Mikäli Valppaan valitsija olisi jakanut joukkueen toisin, jolloin ykköseen olisi otettu vain 6 parasta ja seuraavat 6 parasta olisivat saaneet pelata kakkosessa, niin tuloksena olisi ehkä kulta- että prons- simitalit. Ennenkaikkei nämä 12 pelaajaa olisivat saaneet pelata täysitehoisesti ja kehittyä nopeammin.

Kuopion Kunto, joka on sarjan hännillä, ei ole saanut riittävästi opetusta ennen sarjan alkua. Mutta ottipa Kunto erän PKU:lta, vahingossako vai auttoivatko ohjeet.

Tuntuu siltä, että sarjaa on uusit- tava. Siitä lisää myöhemmin.

MASA

KUUROJEN URHEILULIITON HIIHTOMESTARUUSKILPAILUT

järjestetään helmikuun 16—17 päivänä Jyväskylässä Laajavuoren hiihtostadionilla. Kilpailukutsu on Kuurojen Lehden tammikuun numerossa.

Kilpailujen yhteydessä järjestetään illanvietto lauantaina 16.2. klo 19 Kangasvuoren kurssikeskuksessa Kangasvuorentie 10—12.

Tervetuloa!

SUOMI KYMMENES MALMÖSSÄ

Epävirallisen pistelaskun mukaan Yhdysvallat on Malmön kisojen paras maa 476 pisteellä. Suomi on vasta kymmenes 57 pisteellä, edellä on mm. Ruotsi. Pisteet on laskettu sijoista 1—6.

1. USA	476
2. Neuvostoliitto	268
3. Italia	122
4. Länsi-Saksa	109
5. Puola	95
6. Unkari	89
7. Bulgaria	87
8. Ruotsi	65
9. Englanti	65
10. Suomi	57
11. Ranska	54
12. Japani	46
13. Tanska	45
14. Iran	36
15. Itä-Saksa	35
16. Norja	34
17. Belgia	30
18. Hollanti	27
Tshekkoslovakia	27
Kanada	27
21. Sveitsi	20
22. Romania	14

YLEISURHEILUSSA SUOMI NELJÄS

Edelläolevassa on huomioitu kaikki urheilulajit. Yleisurheilussa Suomi on jo kärjessä. Maiden järjestys pelkästään yleisurheilun pisteet huomioiden on:

1. USA	234
2. Neuvostoliitto	157
3. Puola	83
4. Suomi	51
5. Unkari	49
6. Länsi-Saksa	41
7. Itä-Saksa	35
8. Ranska	34
9. Norja	14
10. Belgia	13
11. Tanska	12
Ruotsi	12

Itä-Saksan sijoitus molemmissa luetteloissa herättää ihmetystä. Onhan maa, kuulevien keskuudessa, eräs maailman voimakkaimmista urheilumaista. Valtio tukee siellä voimakkaasti urheilutoimintaa — ovatkohan kuurot jääneet huomiotta. Tietävästi sikäläinen kuurojen urheiluliitto kuuluu valtiojohtoisen valtakunnallisen liiton alaisuuteen.

UUODEN 1973 KUNTOLIHKUNTA- KILPAILUN LOPPUTULOKSET

Henkilökohtainen kilpailu:

1. Pekka Sopanen	
Jyväskylän Jalo	1178 km
2. Paavo Hantunen	
Jyväskylän Jalo	1141 »
3. Jaakko Kallio	
Hämeenlinnan Häli	707 »
4. Reino Sulkanen	
Lahden KU	603 »
5. Erkki Paavola	
Hämeenlinnan Häli	572 »
6. Pentti Talman	
Oulun Ryhti	571 »
7. Kosti Remmi	
Lahden KU	554 »
8. Hilma Poutanen	
Jyväskylän Jalo	538 »
9. Timo Karvonen	
Kuopion Kunto	464 »
10. Kauko Hökkä	
Oulun Ryhti	401 »

Seurojen välinen kilpailu:

1. Jyväskylän Jalo	3910 km
2. Lahden KU	2033 »
3. Hämeenlinnan Häli	1677 »
4. Oulun Ryhti	1183 »
5. Kuopion Kunto	1181 »
6. Turun Valpas	799,7 »
7. Pietarsaaren Pellas	714 »
8. MKU	430,5 »
9. TKU	402 »
10. SKAS	339,7 »
11. Hero	159,4 »

Kuurojen yhdistykset:

Varkauden Kuurojen	
Yhdistys r.y.	831 km

Tulokset seuroittain:

Hämeenlinnan Häli: 1. Jaakko Kallio 707 km, 2. Erkki Paavola 572, 3. Jarmo Narmala 141, 4. Tuula Paavola 136, 5. Reetta Narmala 121.

Jyväskylän Jalo: 1. Pekka Sopanen 1178, 2. Paavo Hantunen 1141, 3. Hilma Poutanen 538, 4. Liisa Hintikka 332, 5. Pekka Moilanen 291, 6. Saimi Hantunen 230, 7. Martti Juurikkapuro 200.

Kuopion Kunto: 1. Timo Karvonen 464, 2. Kauko Kekäläinen 387, 3. Väinö Pelli 330.

Lahden Kuurot Urheilijat: 1. Reino Sulkanen 603, 2. Kosti Remmi 554, 3. Huvi Mattila 340, 4. Tauno Tiirikka 186,5, 5. Veikko Koskinen

POHJOISMAISET HIIHTOMESTARUUSKILPAILUT

Kuopiossa järjestetään maaliskuun 1—3 päivänä Pohjoismaiset hiihtomestaruuskilpailut Puijon hiihtostadionilla. Kilpailujen ohjelma on seuraava:

1.3. klo 14. Yleinen 15 km ja nuorten 10 km.

2.3. klo 10.30 miesten 3×10 km viesti ja naisten 5 km.

3.3. klo 10 Yleinen ja naisten 3×5 km viesti sekä mahdollisesti epävirallisena lajina nuorten 3×5 km.

Kilpailujen yhteydessä järjestetään 2.3. klo 20 **Illallistanssit** ravintola Jousimiehessä, Kauppakatu 39.

Tervetuloa Kuopioon.

182, 6. Eila Sulkanen 88, 7. Terttu Olkkola 47, 8. Ritva Virtanen 20, 9. Aino Koskinen 10, 10. Onni Lehtonen 2,5.

Mikkelin KU: 1. Pentti Turkki 172, 2. Hilka Turkki 165,5, 3. Riitta Pärnänen 46,5, 4. Pertti Pärnänen 46,5.

Oulun Ryhti: 1. Pentti Talman 571, 2. Kauko Hökkä 401, 3. Unto Iso- la 211.

Pietarsaaren Pellas: 1. Paul Lindberg 258, 2. Alf Bjong 180, 3. Eero Saarikoski 66, 4. Arvid Jansson 60, 5. Astrid Bjong 36, 6. Aili Lindberg 36, 7. Sirkka Sandström 24, 8. Ole Sandström 18, 9. Boris Lindberg 12, 11. Annikki Nuolikoski 6, 12. Olavi Nuolikoski 6.

Tampereen KU: 1. Heikki Sandholm 197, 2. Hely Sandholm 106,5, 3. Pentti Piirainen 59,5, 4. Pekka Jokelainen 25, 5. Armi Piirainen 14.

Turun Valpas: 1. Erkki Partanen 305,7, 2. Kalevi Kuningas 245, 3. Tapio Laine 97, 4. Kalevi Immonen 94, 5. Kerttu Salomaa 58.

SKAS: 1. Ikola 132, 2. Boris Ström 75,2, 3. Pentti Laurila 75,5, 4. Leo Tourunen 41, 5. Erkki Airaksinen 16.

Helsingin Hero: 1. Sinikka Laurila 72,7, 2. Väinö Tolsa 52, 3. Roy Widberg 26,7, 4. Karin Widberg 8.

Varkauden Kuurojen Yhdistys: 1. Laina Sivula 216, 2. Olga Levänen 204, 3. Eukari Happonen 203, 4. Eero Parviainen 141, 5. Rauha Frondelius 67.

KILPAILUKUTSU

Kansalliset hiihtokilpailut järjestetään Tampereella Kaupin hiihtomajalla maaliskuun 2 päivänä klo 13.

Sarjat: yleinen, ikämiehet ja nuoret alle 20 v. 15 km ja naiset 5 km.

Ilmoittautumiset 24.2. mennessä os.: Jorma Valli, Aaltosenkatu 31 C 22, 33500 Tampere 50.

Tampereen Kuurot Urheilijat r.y.

KILPAILUKUTSU

Kansalliset pöytätenniskilpailut järjestetään helmikuun 23 päivänä klo 12 Hämeenlinnan kuurojenyhdistyksen talossa Markkulantie 3 B. Kilpailut ovat samalla katsastukset PM-kisoja varten järjestettävälle pöytätennisleirille Malminharjussa 9—10.3.

Sarjat: miesten ja naisten kaksinpeli, miesten nelinpeli ja sekanelinpeli.

Ilmoittautumiset 18.2. mennessä seuramme nimellä os.: Lokero 62, 13101 Hämeenlinna 10.

Hämeenlinnan Häli r.y.

KORIPALLOILUN SYYSKIERROKSEN OTTELUTULOKSET:

Tampereen KU	2 2 0 0 — 145—107 = 4
Turun Valpas	2 1 0 1 — 105—131 = 2
Helsingin Hero	2 0 0 2 — 111—123 = 0

Syyskaudelta korintekijätilastoa johtaa Jarmo Järventausta TKU:sta 41 koria, seuraavina ovat: 2. Roy Widberg Hero 37, 3. Jorma Immonen Valpas 36, 4. Heikki Sandholm TKU 33, 5. Heikki Lind Hero 31, 6. Rauno Rantanen 26, 7. Erkki Pajunen TKU 24, 8. Aki Sironen Valpas 23, 9. Erkki Blom Hero 21 ja Jorma Ääri Valpas 21.

SEURATOIMINTAA

Tampereen Kuurot Urheilijat r.y. Illanvietto kansallisten hiihtojen yhteydessä maaliskuun 2 päivänä klo 19 TKY:n huoneistossa.

Dövas Nordiska Råd informerar

Dövas Nordiska Råd, D.N.R., höll ett möte i Åbo, Finland, under dagarna 23—25 november 1974.

Närvarande var från Norge: Thor Gisholt och Albert Breiteig, från Sverige: Harry Fredriksson med tolk Astrid Fredriksson, från Finland: Runo Savisaari och Liisa Kauppinen, Danmark: Ole Munk Plum och Knud Søndergaard, som var med första gången, och sekreteraren Annelise Harboe.

Man hade på förra mötet gjort förslag till ändring av Rådets stadgar. Ländernas styrelser hade godkänt ändringarna, stadgarna har numera denna ordalydelse:

1. Nordens Dövorganisationer, som alla lägger stor vikt vid ett nära nordiskt samarbete, enades om att skapa en gemensam organisation med namnet:
Döves Nordiske Råd
Dövas Nordiska Råd
Kuurojen Pohjoismainen Neuvosto
2. Hemorten är densamma som sekreterarens hemort.
3. Ändamålet är att stöda, intensifiera och vidare utveckla samarbetet mellan Nordens döva både kulturellt, socialt och yrkesmässigt, att på nordiskt plan verka rådgivande och koordinerande i spörsmål angående döva kulturellt, socialt och yrkesmässigt, att skapa grundval för en samordnad insats i det internationella dövarbetet.
4. Rådet verkar genom samfälliga möten, seminarier och kongresser samt genom insamling och utväxling av informations- och

dokumentationsmaterial. Rådet kan direkt eller genom de lokala dövförbunden sända ansökningar och resolutioner.

5. Samarbetet sker genom de respektive ländernas dövförbund, som var för sig väljer 2 representanter och 1 suppleant till Rådet. Representanterna väljs för 2 år i gången. Medlemsländerna har tillstånd att ta med tolk till mötena. I specialfall kan ordföranden kalla personer, som inte är medlemmar i Rådet. Rådet väljer inom sig en ordförande, som väljs för 2 år i gången. Rådet väljer själv sin sekreterare. Verksamheten och sekretariatet uppehålls av dövförbunden med lika andelar. Vart land står för sina egna utgifter. Önskar ett land dra sig tillbaka från samarbetet, bör ett motiverat skriftligt meddelande tillställas ordföranden, som omgående underrättar de övriga medlemsländerna. Uppsägelsen skall behandlas på förstkommande möte.
 6. Rådet håller möten minst 1 gång i året — annars efter behov. Mötena leds av ordföranden. Om minst 2 länder sänt en skriftlig anhållan till ordföranden med förslag om ett möte på dagordningen, är ordföranden pliktig att genom sekretariatet inkalla till möte.
- — —
- Dövas Nordiska Råd har under 1973 ordnat 3 seminarier:
- 1 ungdomsseminarium i Malminharju, Finland

1 kulturseminarium i Leksand, Sverige

1 teckenspråksseminarium i Köpenhamn, Danmark.

Dessa seminarier har bekostats med pengar som Rådet fått från Nordiska Rådets Kulturfond.

Dövas Nordiska Råd har åter ansökt om pengar för seminarier under 1974. Danmark planerar ett seminarium över ämnet »audio-visuella» hjälpmedel i mars 1974. Norge planerar 1 teckenspråksseminarium i maj 1974. Sverige planlägger 1 seminarium om integrationsproblemet i oktober 1974. Finland skall vara värd för den Nordiska Dövkongressen i juli 1974.

Man diskuterade Islands isolerade situation i det nordiska samarbetet. Den nuvarande ordföranden för DNR — Runo Savisaari, Finland — besökte Island i september och kunde berätta att man hade ett stort intresse där för vad som sker på det nordiska planet.

Man enades på mötet om att varje land skall sända material till Island om förbundens arbete och dessutom skulle DNR skriva till Island och fråga hurvida vårt nästa möte — eventuellt i början av juni 1974 — kunde hållas på Island. DNR anser också att det är olyckligt att Island skall stå utanför det nordiska samarbetet.

DRN's möten hålls turvis i Norge, Sverige, Finland och Danmark. Varje gång har vi fått se något utbildningsobjekt för döva, för att vara orienterade om hur försöken för döva ordnas i de olika länderna. Denna gång såg vi en ny yrkesskola och en ny folkhögskola. Yrkesskolan utbildar unga döva i 9 olika yrken och den är inredd med fina verkstäder och vackra bostadsrum för eleverna, som kommer från hela Finland.

Folkhögskolan är avsedd för 120 elever ca, men endast ungefär 20 var döva. Detta är ett nytt försök att integrera döva bland hörande och det skall bli spännande att se hur detta försök utfaller.

Nästa DNR möte skall, som redan nämdes, hållas i början av juni 1974 på Island, ifall Island vill ta emot oss.

Annelise Harboe
Köpenhamn,
den 30 november 1973.

Välkommen till staden vid Aura å

Åbo, kongresstaden, är porten till väst. Men också till öst, beroende på varifrån man kommer. För dem som tror att Finland enbart är porten till österland kan vi berätta att många turist med förvåning upptäckt att här inte finns mongoler och att vi inte är en folkdemokrati. Våra nordiska grannar vet det nog.

För många vägafarande är Åbo bara en genomfartsort. Turisterna är mera intresserade av de sista resterna av ödemark i Europa, Lapplands fjäll och de många sjöarna, än av gamla Åbo med sina museer. När man talar om Åbo, tänker man på historia och kultur. Men Åbo kan också bjuda på annat: skärgården, som många djärvt nog påstår att kan jämföras endast med grekiska arkipelagen. Jag har sett så litet av världen, jag garanterar inte att det stämmer, men den som har öga för detta slags skönhet tycker att Åbo skärgård är en upplevelse.

Om vi skulle företa en liten båt-färd — inte till skärgården men uppför Aura å, som flyter genom Åbo. Vi börjar i hamnen, resan blir inte lång men vi hinner göra många intressanta etapper längs stränderna.

Hamnen behärskas av bilfärjorna som går på Mariehamn, Stockholm och Norrtälje. Vår första etapp ser vi redan från hamnen, nämligen Åbo slott med sin park. Slottet är inte något lysande palats, utan ett kärvt monument från 1200-talet. Där har Sveriges konungar härskat under medeltiden. Mest kända är hertig Johan och hans broder Erik XIV. Ännu i dag kan tornet beses där den senare satt fången. Hertig Johan höll här sitt hov på 1500-talet. År 1614 befann sig kung Gustav II Adolf på slottet, det började brinna och därmed slutade dess historia för konungarnas del. Slottet fungerade därefter som kronomagasin, vinbränneri och länsfängelse. Efter kriget sattes en restaurering av stora mått i gång och nu är slottet med sin festvåning, sitt historiska museum och effektfulla slottsgårdar ett av Åbos populäraste sevärdheter.

När vi åkt forbi slottet i vår lilla båt måste vi böja nacken bakåt för att kunna se de höga skroven av båtar som byggs. Vi är inne i Åbo skeppsdocka. Som för tillfälle är Finlands största arbetsgivare. Där arbetar också ett tjugotal döva både på docken och kontoret. Därifrån löper fartyg ut, utom till våra grannar också till världens mest avlägsna hörn. Just nu upprustas där den nya »Prinsessan», ett passage-rarfartyg för Sveriges räkning på Sessan-linjen. Norrmännen har beställt tankfartyg. Största delen av beställningarna går till Sovjet med Sverige som god tvåa.

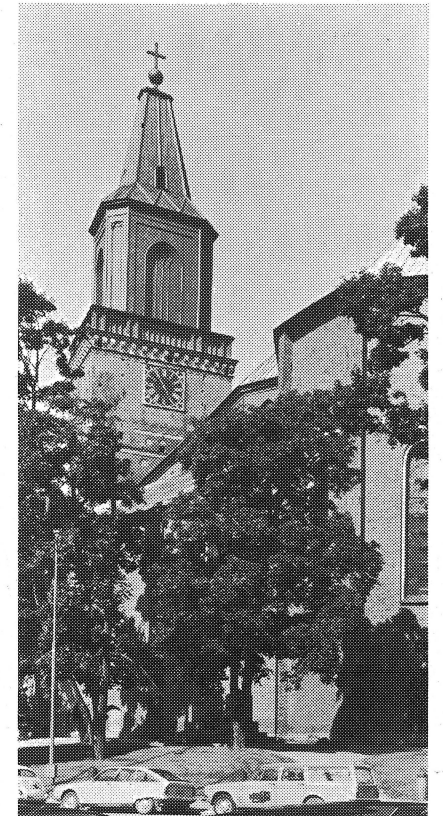
Vår båt glider mot den första bron över Aura å. Här ligger Suomen Joutsen (Finlands Svan) en fregatt byggd 1902. Den fungerar nuförtiden som skolskepp för sjömän. Under kriget var Suomen Joutsen flottans moderskepp. Nu vilar den med knäckta master i Aura å — vit som en — just det, en svan.

Vi går under bron. På vänstra stranden reser sig Hotell Marina Palace, skinande nytt. Nästan exakt mitt emot på motsatta stranden ligger Åbo stadsteater, centrum för vår kongress. Bredvid teatern ligger Väinö Aaltonen museet, han var en av våra kända bildhuggare. I närheten ligger också Åbo idrotts-park — Paavo Nurmi var hemma från Åbo, samt simstadion. I Åbo ligger tre kullar bredvid varandra: Samppalinna, Vårdberget och Klosterbacken med sitt hantverksmuseum. I denna lilla idyll lever forna tiders stämning. Det skall kongressdeltagarna också få se.

Vi fortsätter vår färd och nu får ni ett tips: till vänster, ett par gathörn längre upp, ligger Åbo saluhall, det populäraste målet för Sverigeresandena.

Efter Aurabron börjar den stämningsfulla delen av färden. Stränderna ligger under skuggan av lindar och lockar till ett fridfullt flanerande.

Vid följande bro kan vi beundra Åbo domkyrkas torn. Platsen kring domkyrkan är den värdefullaste historiskt sett. Den är också från

1200 talet och den har förstörts många gånger. Eldsvådor har härjat, den senaste år 1827, då utplånades största delen av Åbo. Men liksom överallt, bygger man flitigt också i Åbo. Ibland utfärdas byggnadsförbud, man har under någon riven byggnad hittat lämningar efter kloster eller spår efter oxvägar ut till provinsen. När man finner fynd av värde, vill man bevara dem.

Närmaste granne till Domkyrkan är gamla Åbo Akademi. Litet högre upp ligger Åbo universitet och nedanför det hittar vi Åbo dövförening. Vi kan ju sluta vår båt-färd och bege oss till föreningen.

Åbo var Finlands huvudstad ända till 1826. Numera är den Finlands tredje stad i storlek. Där finner man inte några lysande palats, nöjesparker eller storstadstämplade finheter. Stadens signatur är historien, kulturen, intressanta turistmålen, naturen, havet, skärgården, båtarna längs Aura å, fartyg som byggs och fartyg som hämtar människor. Förvånade människor som frågar efter isbjörnarna. Människor som hastar genom Åbo för att uppleva orörd ödemark och för att

Helsingfors - Etiopien - Kairo - Helsingfors

Dövas Mission ordnade en resa till Keren under tiden 10—30.11.73. Den började i Helsingfors, gick över Arlanda, Kastrup, Rom och Asmara, Etiopien huvudstad, till Addis Abeba.

Det var intressant att se hur påstigande passagerarna på flyget blev mer och mer mörkhyade ju närmare Afrika man kom. Också maten som serverades förändrades märkbart.

I Addis Abeba bodde vi i tre dagar. Det förvånade oss att personalen på hotellet var så vänlig och artig. Vi fick veta att dessa människor härstammar från ett folk som genomlevat hårda tider. Kanske de därför var så ödmjuka och tjänstvilliga. Naturen var i full blom och visade sig från sin vackraste sida.

När vi besåg staden fick vi se kejsar Haile Selassies häststall med ridhästar från olika länder. Kejsarens favorit var en liten häst. Där fanns också getter, får och en åsna. Tjänarna skötte mycket bra om djuren. Vi åkte omkring i staden, i den gamla delen bor de fattiga i tältkojor och andra ruckel. Addis Abeba är en vacker stad men där finns massor av tiggare, lyx och elände vägg i vägg. Den svåra torkan har gjort sitt till att man hungrar. Floder och vattendrag är uttorkade, det har inte regnat på mycket länge. Man måste tycka synd om små barn som gick i flockar och tiggde. Vi som bor i välfärdslandet Finland och får njuta av all slags komfort, vi borde tänka på och offra något för dessa svältande människor i Afrika.

I Etiopien bor 70 olika folkstammar, var och en har sitt eget språk. En vanlig arbetare får 2 mk om

se midnattssolen. Ni, våra nordiska grannar, ni har detsamma hos er. Ni stannar i Åbo för att under sex dagar bli bekant med de platser jag just berättat om och dessutom mycket annat.

Vi skall hoppas på vackert väder!

dagen, en yrkesarbetare 2.30. Inte underligt att fattigdom råder.

Vi såg torget dit människor hade kommit till fots långtifrån, ända upp till 50 km, för att sälja det lilla de kunde undvara. Det fanns många säljare, men få köpare. Här köpte vi endel reseminnen.

En eftermiddag simmade vi i en simbassäng och solade oss. Vattnet var mycket varmt, det berodde på de varma källorna. Vi tittade på kejsar Haile Selassies djurgård med lejon och leoparder.

De senare är världens snabbaste djur, springer 400 km i timmen. En mycket fin gravsten såg vi, under låg begraven en av kejsarens mest älskade hundar. Vi fick inte gå in i själva palatset, då kejsaren som bäst var på resa.

Den fjärde dagen åt vi frukost kl. halv 8, och sedan gjorde vi en buss-tur i staden och till döviskolan utanför. Den är grundad av amerikanare. Det var en enastående upplevelse, eleverna var framstående och tjugiga. En döv flicka var lärare där, hon har varit Elsie Roos elev. All undervisning går på engelska. Vi åt pepparsås, »pratade» med eleverna och fotograferade. Skolan var mindre än den i Keren, som grundats av finländarna.

Vi återvände till lunchen på hotellet och besåg sedan den berömda radiostationen i Etiopien. Där jobade finnar, amerikanare och landets egna mörkhyade människor. På kvällen samlades vi alla och syster Liisa Santala höll en andaktsstund. Under tiden hade pastor Kontkanen och fem andra personer begett sig till en missionsstation söderut, 250 km från vår plats, för att hälsa på vänner.

Följande dag såg vi den berömda radiostationen därifrån man sänder evangeliska program runt hela världen. Där arbetar folk från många länder, också från Finland, men huvudledaren är en afrikan, en mycket framstående präst. Programmen sänds på många språk, sålunda kan de afrikanska folken också förstå dem. De kan ju annars inte läsa. Ett stort bibliotek fanns där

med många slags böcker, också elementärböcker, så de som lärt sig läsa som äldre kan förstå.

Vi fortsatte vår utfärd upp till bergen därifrån man hade en vid utsikt över landskapet med sina byar. Här i den karga trakten bor fattiga herdar som vallar någon ko och sina getter. Åsnor vandrar med tunga hö- och vedbördor. Överallt vimlade det av mörka människor, de flesta var barn.

På kvällen hoppade vi igen i simbasängen, vattnet var så varmt att man tyckte luften var skall när man steg upp. Det finns inga sjöar i Etiopien. I Addis Abeba är dagarna heta och nätterna kalla. De som bodde på hotellet fick simma gratis, alla andra måste betala. På kvällen höll Aaro Voimala och pastor Kontkanen en andaktsstund och så packade vi våra saker för att följande morgon vara färdiga för färden till Asmara.

Nu var det den sjätte dagen av vår resa. Upp klockan 5.15 (Det är en timmes skillnad mellan etiopisk och finsk tid.) Efter tedrickningen åkte vi till flygfältet där man undersökte vårt bagage, passen och vaccineringsintygen. Kl. halv 11 var vi i Asmara där vi fick bo på ett italienskt hotell. Nu åkte vi i en mindre buss till döviskolan i Keren. Keren ligger 2.500 m över havet, vägen slingrade längs branta bergväggar uppåt och uppåt. Bussen gick med 34 km hastighet, luften var het och torr. Vi såg fattiga herdar med sina få djur överallt. Det växte just ingenting, endast kaktusträden lyste i färgprakt överallt. Det var en underbart vacker syn. Men flod- och däckfårorna låg torra. Vi fick naturligtvis inte dricka vattnet, endast köpa på flaskor, dricka te, kaffe. Mjölksåg vi inte till på hela tiden, bara kokt mjölk för kaffet. Efter 114 km körning var vi framme i döviskolan. Alla stod väntande på gården för att ta emot. Först sjöng vi en tacksång till Herren, alla goda gåvors givare. — Hosianna!

Först bjöds vi på saft och kaffe i den splittrerna skolbyggnaden. Här var också utsikten vacker, i solsken och med höga berg omkring. Vi bodde på ett litet primitivt hotell och åt på en restaurang i närheten. Vi bodde här i fem dygn. På gatorna vimlade det av

VI GRATULERAR!

80 ÅR

fyller fru Lyyli Färdig i Helsingfors den 23 februari.

tiggare som bad om pengar till mat. Vi passades alltid upp på ett artig sätt medan små barn hungrade utanför, det var svårt att se.

På kvällen höll syster Annikki Paavilainen aftonandakten, medan prostén Paunu tolkade till svenska och skolans rektor Neguse Galaidos till engelska. Så slutade vår första dag i Keren.

(forts. i mars)

TILL VÅRA SVENSKSPRÅKIGA LÄSARE!

Sveriges Dövas Förbund har haft vänligheten erbjuda våra svenskspråkiga läsare en välkommen förmån. Vi har möjlighet att prenumerera på förbundets tidskrift SDR-KONTAKT för halva priset, Sv. Kr. 15,— (ca 12 mk). För det får ni 24 nummer i året. Ursprungliga priset är Sv. Kr. 30,—.

Ett varmt tack till Harry Fredriksson, ordf. för Sveriges Dövas Riksförbund och till redaktör Lars Kruth för uppmärksamheten!

Prenumerationen gör ni i en pressbyrå eller bokhandel. Skriv följande text:

SDR-KONTAKT
Sveriges dövas riksförbund
Fack
781 00 Borlänge
Sverige
Postgirokonton 95 00 24-0

NORDENS VITA STAD ULEÅBORG KALLAR...

Dövas förbund r.f. håller sitt

REPRESENTANTMÖTE

den 23—24 mars i Uleåborgs döviskola i Uleåborg.

Dövföreningen ordnar för mötesdeltagarnas trivsel den 23.3. följande:

— kl 19 samkväm i Dövas Gärd, Koskikatu 19 a.

— kl 20 supe med dans på restaurang Merikoski. Supekort kan förhandsbeställas under adress: Oulun Kuurojenyhdistys, Koskitie 19 a, 90500 Uleåborg 50.

Under mötesdagarnas ordnas matservering för deltagarna i Dövas Gärd, som ligger omedelbart nära döviskolan. Välkommen till Uleåborg.

Dövföreningen i Uleåborg.

Hur är det att vara bland hörande — när man är döv?

Jag vill svara på den frågan.

Det beror på den hörandes inställning — är han eller hon vänlig och varm känner den döve det och får en känsla av trivsel. Även om det inte är så enkelt att följa med samtalen i ett större sällskap.

En person som tänker vänligt om den döve, utstrålar en förståelse vilket gör att den döve känner sig väl till mods, även om man inte säger så mycket.

Men om man känner likgiltighet i luften, då blir man besvårad och har lust att dra sig undan. Den döve tror ofta att han gör den hörande en tjänst med att dra sig undan. Det stämmer i alla fall att hörande har svårt att börja ett samtal med döva. Och att de inte vet hur den döva lider av ensamheten. Om det går livligt till i ett sällskap, märker man inte att den döva sitter för sig själv. Att hon inte förmår följa med replikerna och inte delta i samtalet. Och utbyta tankar. Det är helt naturligt, tycker den hörande, att den döva sitter tyst. Ingen tänker på hur det kan kännas för en utomstående. En annan sak, man förstår inte heller så lätt den dövas tankegång. Vilket gör det svårare.

Men om man försöker ha kontakten öppen, dess lättare går det att uppnå ett nära människoförhållan-

de. Man är mycket känslig för att den hörande skall tänka: du förstår ju ingenting, det lönar sig inte att försöka förklara...

Orden bildar ju bron mellan människor, det kan vara tungt många gånger att bygga den. Vi vill så gärna öppna vår värld för andra och själva komma ut ur vår trånga krets. Men det kan vi bara i våra föreningar. Vi förlorar självförtroende när vi märker att den hörande inte tror på oss.

Men det finns vänner bland hörande, som till och med har nöje av att umgås i dövas tysta sällskap. Många hörande är helt enkelt trötta på det oavbrutna sorlet. Det kan vara en vila att samtala med en döv, det behövs bara något ord nu och då.

Ofta vill hörande visa de döva någon vänlighet, men de vet inte hur de skall bära sig åt. De tror att det är för svårt och låter det hela bero. Isynnerhet på landsorten lever döva i enorm ensamhet. Det kan förresten hända också i städer. Kanske det inte alltid behöver betyda likgiltighet hos de hörande, de kanske tror att den döve helst är för sig själv.

Jag har själv haft nära hörande vänner, hörande lekkamrater, sysstrar, bröder, som jag trivs med, ännu i denna dag. De har gett mig glada minnen, mitt liv har blivit rikt. Också har det förekommit små gräl ibland, men dem ville jag inte låta ta överhanden. Jag har inte velat sära någon utan alltid varit glad om jag övervunnit mig själv. Jag har kunnat delta i samtal utan att bli det minsta missförstådd.

Jag vill uppmana döva att söka kontakt om det också går trögt i början. Man kan reda sig med hörande också med en dålig talförmåga, bara man känner förtroende för dem.

Det finns vänner överallt. Det finns ord som uppmuntrar, det finns viljekraft bara man förstår att använda den. Man har frihet att säga ut sina tankar. Han har frihet att skriva om sina synpunkter.

Sylvia

HUR KULTURDAGARNA EGENTLIGEN UPPSTOD

Jag ville gärna här berätta några minnen från de första kulturdagarna. Jag har varit närvarande varje gång, ända till de senaste, de i Jyväskylä. Och alltid har jag konstaterat att de varit av stor betydelse för våra unga, de både utvecklar och höjer deras sinne för kunskap och kultur. Det viktigaste är inte att vinna utan att ädelt tävla, så har de olympiska spelens grundare sagt. Självt deltog jag i de fyra första kulturdagarna och fick endel pris också, individuellt och i lag. Hörande ungdomar brukar ju också ställa upp i rikstävlingar eller på ungdomsföreningsnivå o.s.v. De tycks mycket gilla folkdans t.ex.

År 1953 var jag ordförande för Helsingforsföreningens ungdomsklubb. Då fick jag ett brev av Inkeri Koskinen, där hon föreslog att ungdomsklubbarna i Helsingfors och Jyväskylä skulle ordna gemensamma kulturtävlingar. Vi diskuterade brevet på en kamratsits och alla de närvarande understödde förslaget. Vi skrev ett jakande brev till Jyväskylä och började vänta på svar, hur tävlingarna skulle ordnas. Vi väntade ända till 1955 inget svar kom någonsin. På förbundsmötet 1955 i Tammerfors väckte Aura Ahlbäck frågan om att förbundet borde ställa till dessa tävlingar för alla döva ungdomar i Finland. Inkeri Koskinen var inte på mötet, men Aura berättade att det var hennes idé. Saken fick understöd. Genast efter mötet valdes en kommitté, dit hörde Kauko Mäkelä, Jarmo Narmala, Kaisu Korhonen och Aura Ahlbäck.

Jag minns de allra första kulturdagarna i Helsingfors år 1956. Aura hade ensam ansvaret för hela tillställningen. Dessutom övade hon in helsingforsarnas folkdanser och en teaterpjäs Sju bröder, utom alla de tekniska detaljerna. Vi i klubben hjälpte så mycket vi kunde och deltog också dessutom i tävlingarna. Efter denna början blev det lättare att ordna de följande. Nästa tävling gick i Åbo två år senare. Kommittémedlemmarna jag här nämnde var med ända till 1964 och skötte de mellanliggande tävlingarna på ett mycket energiskt sätt.

RESA TILL ROM

En resa till Rom ordnas 8—15.4. 1974. Priset är 855 mk. I priset ingår — flyg Helsingfors — Rom — Helsingfors — 7 dygns logi på ATLAS — halvinackordering — transport från flygfältet och retur i Rom — finsk guide.

På programmet färd till Neapel, besök i två av Roms dövföreningar, museer, Tivoli, Vatikanen, Colosseum, ruinerna från kejsar Neros tid konsthistoriska platser o.s.v.

I förskott betalas 100 mk samt digt med anmälningen senast 20.3. 74 under adress: Soini Suni, Elisabetsgt. 27 A 8, 00170 Helsingfors 17. Närmare upplysningar sänds till de anmälda deltagarna.

JAKOBSTADS DÖVAS FÖRENING

ordnar föredragsdag och kunskaptävlingar den 23 februari 1974 kl. 18 i församlingshemmet, Skolgatan 11. Fyra österbottniska städer, Gamla-karleby — Seinäjoki — Vasa — Jakobstad tävlar i kunskapsfrågor.

Alla är hjärtligt välkomna!

Det var med häpnad jag såg Jaako Väisälä i sitt tal på kulturdagarna i Jyväskylä säga att upphovsmannen var Inkeri Koskinen. Att hon skulle ha varit kulturdagarnas grundare. Hon som inte varit med en enda gång och arbetat för deras genomförande, hon fick ära och tack.

Den som bör ihågkommas i detta sammanhang är Aura Ahlbäck. Må den unga generationen också minnas detta. Jag skriver detta i helt opartisk anda. Jag vill på alla ungdomars vägnar framföra ett tack till dem som varit med och genomfört kulturdagarna. Jag önskar alla följande tävlingar god framgång och att ungdomarna även i framtiden skall vårda sina andliga och materiella förutsättningar. Den allra första obligatoriska dikten på den första tävlingen valdes av Aura Ahlbäck och hette »Fackelbärarna» av Lauri Pohjanpää. Må Fackelbärarna vara alla kulturdagars motto.

Kanske vi möts i Helsingfors och då i större skaror än förut, alla unga och också vi äldre.

Kauko Laukkanen

MINNESLISTAN

»Staten räknar alla älgar i landet. Men hur många döva finns det? Dem räknar ingen». Sagt av syster Aira Säisä i en intervju.

16.2. HELSINGFORS. Årsmöte i föreningslokalen kl 18.

23.2. TAVASTEUS. Nationella bordstennistävlingar kl 12 i Dövas gård Markkulantie 3 B. Serierna: männens singel, damernas singel, männens dubbel och mixed dubbel. Anmälan till adress: Hämeenlinnan Häli, Postfack 62, 13101 Tavastehus 10, senast 18.2. 23—24.2. VILLMANSTRAND.

Schackturnering kl 12 på dövföreningen, Suoniogt 13. Klasserna M. A. B. och C. Speltid 5×5 min. Anmälan 1 timme före tävlingen. Samma kväll samkväm kl 19 i samma lokal.

Följande dag: Kl 10 slutturnering i M. A. B. och C. klasserna. Vi har 5 vandringspokaler och andra goda pris. Välkomna till Villmanstrand.

1—3.3. KUOPIO. Nordiska skidmesterskapen hölls detta år i Finland på Puijo skidstadion. Programmet är följande: Fredag kl 14, allm. serie 15 km, ungas 10 km. Lördag kl 12, männens 3×10 km stafett, damernas 5 km. Söndag kl 10, allm. serie 30 km, damerna 3×5 km stafett. Lördag kl 20, supé med dans på restaurang Jousimies, Kauppakatu 39.

2.3. TAMMERFORS. Nationella skidtävlingar kl 13 vid Kauppi skidstuga (Kaupin hiihtomaja). Serierna: Allm, seniorer och unga under 20 år, 15 km. Damernas 5 km. Anmälan senast 24.2. till: Jorma Valli, Aaltosenk. 31 C 22, 33500 TAMMERFORS 50.

Samma kväll kl 19 samkväm i dövföreningens lokal. Idrottsklubben arrangerar.

9.3. GLAKARLEBY. Nordiska skidtävlingar kl 9 i GIF's skidstuga i Kaustari. Samkväm kl 18 i Arbetsinstitutet, Strandgatan 14.

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

Redaktör: Rea Stadius

Köpingsvägen 9

00320 Helsingfors 32

Lounais-Suomen kuurojenyhdistysten PILKKIMESTARUUS- KILPAILUT

järjestetään Porin lähivesillä maaliskuun 17 päivänä klo 9—13. Yhdistykset osallistuvat kilpailuun 3-miehisin joukkuein, joiden lukumäärää ei ole rajoitettu. Samasta yhdistyksestä saa siis osallistua monta joukkuetta. Koontuminen kilpailupäivänä klo 8 Porin Kuurojentalon edustalle.

Tervetuloa!

YHDISTYSTOIMINTAA

Vakka-Suomen Kuurojen Kerho r.y. Vuosikokous helmikuun 9 päivänä klo 10 Maskun Pihassa P. Niinikankaan talossa. Kaikki jäsenet mukaan.

Varkauden Kuurojen Yhdistys r.y. Vuosikokous Kuoppakankaan työkeskuksessa helmikuun 10 päivänä klo 17. Kaikki jäsenet mukaan.

Lahden Kuurojen Yhdistys r.y. Sääntömääräinen vuosikokous helmikuun 10 päivänä klo 13 Rautatienkatu 21, 5:s kerros. Esitetään uudet säännöt. Tervetuloa vanhat ja uudet jäsenet.

Kotkan Kuurojen Yhdistys r.y. Vuosikokous helmikuun 10 päivänä klo 12 Kotkan seurakuntakeskuksessa. Tervetuloa mukaan.

Kouvolan Kuurot r.y. Vuosikokous helmikuun 17 päivänä klo 12 Kouvolan keskuskansakoulussa.

Vammalan Kuurojen Yhdistys Heffata r.y. Vuosikokous helmikuun 17 päivänä klo 12 omassa talossa.

Lieksan Kuurot r.y. Vuosikokous helmikuun 16 päivänä klo 12 ravintola Simo Hurtan kabinetissa. Esillä sääntömääräisten asioiden lisäksi yhdistyksen nimen- ja sääntöjenmuutos.

Joensuun Seudun Kuurojen Yhdistys r.y. Vuosikokous helmikuun 17 päivänä klo 12 Niinivaaran kan-

TUNNETKO? — TIEDÄTKÖ? — KUKA? — MISSÄ?

TIETOVISA-KILPAILUT

alkavat. Kilpailut käydään piireittäin. Yhdistykset kilpailevat 3-miehisin joukkuein.

Savon piirin kuurojenyhdistykset: Mikkeli, Varkaus, Kuopio, Joensuu ja Savonlinna kilpailevat maaliskuun 8—9 p:nä Mikkelin Kuurojenkoulussa. Kilpailut alkavat 9.3. klo 19 ja 10.3. klo 12.

Lounais-Suomen kuurojenyhdistykset: Pori, Vammala, Tampere, Forssa, Turku, Rauma ja Vakka-Suomi kilpailevat maaliskuun 16 päivänä Porin Kuurojentalossa Tuomarinkatu 16, alkaen klo 19. Kilpailun lomassa on muuta ohjelmaa. Molempien piirien kilpailujen juontajana toimii Esko Sänkiniemi.

Edellämäinitut kuurojenyhdistykset — tervetuloa oman piirinne kilpailuun.

KALAMIEHET HUOM.!

TÄMÄN VUODEN KUUROJEN PILKKIONGINNAN

SM -74

kilpailut pidetään Tampereella 31 p:nä maaliskuuta. Kilpailun tukikohtana on Tampereen Ky:n maja Sorvassa, Tottijärvellä.

Kilpailuaika on klo 9—13.00.

Loistopalkinnot odottavat voittajia.

30.3. klo 19 Tampereella yhdistyksen huoneistossa ratkiriemukas kalamiesten ilta.

Varatkaa 30.—31.3. matkasuunnitelmanne kohteeksi Tampere ja kuurojen pilkkionginnan SM-kilpailut —74.

Lisää seuraavassa numerossa.

Kilpailun järjestäjät:

Tampereen Kuurojenyhdistys ry., nuortenkerho
Tampereen Kuurot Urheilijat ry.

sakoulussa. Esillä sääntömääräisten asioiden lisäksi yhdistyksen nimen- ja sääntöjenmuutos. Järjestösihteeri Esko Sänkiniemi saapuu kokoukseen. Jäsenet joukolla mukaan.

Kymenlaakson Kuurojen Yhdistys r.y. Vuosikokous helmikuun 23 päivänä klo 18 Inkeröisten Osuuspankin kerhohuoneessa. Tervetuloa.

Oulun Kuurojen Yhdistys r.y. Esitelmäpäivät helmikuun 16—17 päivänä alkaen lauantaina klo 19. Matti Kattainen tulee esitelmöimään Amerikan matkasta. Tervetuloa.

Pietarsaaren Kuurojen Yhdistys r.y. Esitelmätilaisuus ja neljän Pohjanmaan kuurojenyhdistyksen (Kokkola, Seinäjoki, Vaasa, Pietarsaari) tietokilpailut helmikuun 23 päivänä klo 18 seurakuntasalissa Skolgatan 11. Kaikki ovat sydämellisesti tervetulleita.

Hämeenlinnan Kuurot r.y. Vuosikokous helmikuun 23 päivänä klo 19 Markkulassa. Tervetuloa.

Savonlinnan Kuurot r.y. Vuosikokous helmikuun 24 päivänä klo 11 Savonlinnan uudessa seurakuntatalossa Kirkkokatu 17. Tervetuloa.

POHJOLAN VALKEA KAUPUNKI OULU KUTSUU...

KUUROJEN LIITTO r.y:n

EDUSTAJAKOKOUS

pidetään maalisk. 23—24 päivinä Oulussa Oulun kuurojenkoulussa.

Kokousvieraiden viihdyttämiseksi Oulun Kuurojenyhdistys järjestää 23.3.

— klo 19 illanvieron Kuurojentalossa, Koskikatu 19 a

— klo 20 illalliset tansseineen ravintola Merikoskessa. Illalliskortteja voi varata etukäteen os: Oulun Kuurojenyhdistys ry., Koskitie 19 a, 50500 Oulu 50.

Edustajakokouksen aikana järjestetään kokousvieraiden ruokailu Kuurojentalossa, joka on välittömästi Kuurojenkoulun läheisyydessä.

Tervetuloa Ouluun.

Oulun Kuurojenyhdistys r.y.

Lapin hanget kutsuvat taas...

PERINTEELLISEKSI TULLEET

LAPIN HIIHTOPÄIVÄT

pidetään 12—15.4. 1974 PYHÄTUNTURILLA

Majoitus Saukkoaavan koululla, Pelkosenniellä, lähellä Pyhänturua.

Majoitus täysihoidolla koko ajalta ja matka Etelä-Suomesta maksaa noin 150—165 mk osanottajamäärästä riippuen. Ennakkovaraukset järjestösihteeri Esko Sänkiniemelle 1.4. 74 mennessä os.: Liisankatu 27 E 10, 00170 Helsinki 17.

Ps. Majoitustilaa on vain 45 hengelle, joten osanottajat otetaan ilmoittautumisjärjestyksessä.

HIIHTOLOMALLE 12—15.4.

VUOKATTIIN

Niille, jotka odottavat lomalta paljon ja haluavat rentoutua hiihdellen tai pujotellen, herkutella hyvien ruokien parissa, saunoa iltaisin, pelata lentopalloa jne., Vuokatti on juuri heitä varten.

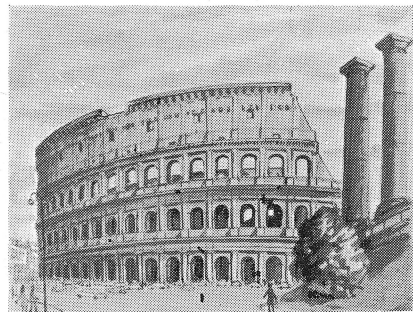
Liiton nuorisotyötoimikunta järjestää yhdessä paikallisen yhdistyksen kanssa

TOIVELOMAN VUOKATISSA

Täysihoitomaksu koko ajalta on 110 mk. Ennakkovaraukset osoitettava järjestösihteeri Esko Sänkiniemelle os.:

Liisankatu 27 E 10, 00170 Helsinki 17.

HELSINKI 35
Ulvilantie 29/3 E 227
Lauri Paunu

COLOSSEUM

ROOMA

PÄÄSIÄISMATKA

8—15.4. 1974

855 mk

Hintaan sisältyy:

- lento Helsinki — Rooma — Helsinki
- 7 vuorokauden majoitus puolihoitolla
- kuljetus lentokentältä Roomaan ja takaisin
- suomalaisen oppaan palvelut

Tutustumisretki Napoliin.

Vierailu kahdessa Rooman kuurojenyhdistyksessä.

Käynnit museossa, tivolissa, Vatikaanissa, Colosseumissa, keisari Neron aikaisen kaupungin raunioilla, taidehistoriallisissa paikoissa.

Ilmoittautuminen, jolloin samalla on suoritettava ennakkomaksuna 100 mk, viimeistään 20.3. os.: Soini Suni, Liisankatu 27 A 8, 00170 Helsinki 17.

Ilmoittautuneille lähetetään tarkemmat tiedot kirjeitse.

Tervetuloa Roomaan.